69

ПРАЛЕТАРЫІ ЎСІХ КРАІН, ЕДНАЙЦЕСЯ!

ЗАРА

ОРГАН БРЭСЦКАГА АБКОМА КП(б)Б І АБЛАСНОГА СОВЕТА ДЭПУТАТАЎ ПРАЦОЎНЫХ

№ 128 (499) || Аўторак 3 чэрвеня 1941 г. || Цана 15 кап.

Усе, як адзін, падпішамся на Дзяржаўную Пазыку Трэцяй Пяцігодкі (выпуск чацвёртага года) і тым самым яшчэ раз прадэманстрыруем свой патрыятызм, сваю любоў і клопаты аб социялістычнай радзіме, аб умацаванні яе гаспадарчай, культурнай і ваеннай магутнасці, сваю бязмежную адданасць комунізму, вялікай справе Леніна-Сталіна.

Маральнае аблічча большэвіка

Ленін і Сталін стварылі партыю большэвікоў. Яны выхавалі і вырасцілі большэвікоў, як людзей асобага складу, як байцоў рэволюцыйнай пролетарскай арміі. Комуністычная партыя — гэта партыя новага тыпу, передавы атрад рабочага класа. «Не ўсякаму дано быць членам такой партыі. Не ўсякому дано вытрымаць нягоды і буры, звязаныя з членствам у такой партыі. Сыны рабочага класа, сыны галечы і барацьбы, сыны неймаверных лішэнняў і гераічных намаганняў — вось хто, перш за ўсё, павінны быць членамі такой партыі» (Сталін).

Вялікая мэта — комунізм! — асвятляе ўвесь шлях большэвіка. Гэта мэта, ізложаная ў праграме комуністычнай партыі, натхняе на самаадданую працу, на гераічную барацьбу. Якую-б скромную справу ні рабіў член партыі на сваім пасту, — у святле вялікіх, сусветнагістарычных задач вызвалення працоўных гэта справа памнажаецца вялікім зместам.

З ясная ведання вялікай мэты вынікае прынцыповасць большэвіка, цвёрдасць яго лініі. Партыя Леніна—Сталіна вырасла і загартавалася ў непрымірымай барацьбе з апартунізмам, з шатаннямі і хістаннямі дробнабуржуазных элементаў, з расслабленым скептыцызмам, з гнілым маласер'ем. Большэвік — гэта цвёрды чалавек, скроены з асобага матэрыялу. Яснасць мэты, настойлівасць у дасягненні мэты, цвёрдасць характару, беззаветнае служэнне народу — вось што, перш за ўсё, характарызуе аблічча большэвіка. Ён не з тых, хто адседжваецца і лезе ў кусты. Партыя выхоўвае ў сваіх верных сынах рысы актыўнасці, напору, імклівага руху уперад. Партыя праз прыводныя рэмні, праз беспартыйныя грамадскія арганізацыі, выхоўвае гэтыя рысы ва ўсім народзе.

Пад кіраўніцтвам партыі большэвікоў наш народ стварыў магутную дзяржаву. Яна — прадмет гордасці працоўных усяго свету. Няма ў большэвіка большай каштоўнасці ў свеце, няма нічога больш святога, чым радзіма, якая свеціць, як маяк, усяму працоўнаму чалавецтву. Большэвік — патрыёт. Ён захоўвае памяць аб героях грамадзянскай вайны, якія аддалі жыццё, каб знішчыць ворагаў радзімы, калі яна была яшчэ слабай, калі совецкі народ толькі стаў на свае ногі, скінуў памешчыкаў і капіталістаў. А цяпер большэвік гатоў абрушыць смяротны удар на галаву ўсякага, хто пасягне на любімую радзіму ў росквіце яе социялістычных сіл, у росквіце новай культуры.

Большэвік — слуга народа. Усе яго помыслы — аб народзе, аб шчасці народа. Партыя выхоўвае ў сваіх сынах вялікую павагу і любоў да народа, як да крыніцы сілы і творчасці. У цеснай, непарыўнай сувязі з народам — сіла партыі большэвікоў і кожнага асобнага большэвіка. Бязмежная вера Леніна і Сталіна ў гістарычную ініцыятыву мас, у іх рэволюцыйную творчасць нарадзіла і перамогу Кастрычніцкай социялістычнай рэволюцыі, і перамогі ў грамадзянскай вайне, у вайне з інтэрвентамі, і перамогі социялістычнага будаўніцтва.

Большэвік вядзе за сабой беспартыйных. Гэта яго абавязак, яго задача. Ён натхняе іх сваім асабістым прыкладам. Ён іх вучыць на справе. Праз большэвіка, праз яго працу і яго жыццё партыя ажыццяўляе комуністычнае выхаванне працоўных. Мы гаворым: большэвіцкая партыя, чэснасць большэвіка... Гэта — тыя рысы маральнага аблічча пролетарскага рэволюцыянера, якія ўнушаюць да яго давер'е беспартыйных і робяць яго кіраўніком мас.

Велізарны маральна-палітычны капітал накапіла партыя Леніна—Сталіна на шляху барацьбы за комунізм. Задача большэвіка — захоўваць і памнажаць гэты капітал. Маральна-палітычнае аблічча нараджае абаянне большэвіка. Вобразы Леніна, Кірава, Свердлова, Орджанікідзе, Фрунзе і другіх дзеячоў партыі большэвікоў пакараюць мільёны абаяннем бясстрашнага рэволюцыянера, адданага народу, мудрага і цвёрдага. Бацька, настаўнік, друг — так называюць таварыша Сталіна народы СССР і ўсяго свету. Гэта — абаянне большэвіцкай прамаіы, сілы, мудрасці, адданасці народу.

У социялістычнай працы—крыніца баявой гатоўнасці радзімы, яе магутнасці, яе руху да комунізма. Тут — асноўны пункт прыкладання сіл большэвіка, яго барацьбы, яго гераічных намаганняў. XVIII Усесаюзная канферэнцыя ВКП(б) павярнула ўвагу партыйных арганізацый у бок максімальных клопатаў аб патрэбах і інтарэсах прамысловасці і транспарта. Социялістычная прамысловасць, транспарт і социялістычная сельская гаспадарка падрыхтоўваюць і забяспечваюць перамогі на фронце. Работа для Чырвонай Арміі, для Ваенна-Марскога Флота пачынаецца на заводзе, чыгунцы, на калгасным і соўгасным палях.

У социялістычнай працы большэвік таксама праяўляе свае маральна-палітычныя якасці рэволюцыянера. Яго месца — у першых радах. Астаючыся ззаду, ён траціць большэвіцкія якасці. Ён нікога ў гэтым выпадку не вядзе. Ён цягнецца, а гэта несумяшчальна з пачотным званнем пролетарскага рэволюцыянера.

Большэвік — рэволюцыянер усюды: на фронце і ў тылу, на заводзе і ў калгасе, у акадэміі і за станком. Як рэволюцыянер, ён вораг руціны, затхлага кансерватызма, балотнага спакою. Для яго няма «мірнай» абстаноўкі, таму што ўвесь наш рух уперад ёсць рух рэволюцыйны, баявы.

Рэволюцыйны размах засцерагае большэвіка ад вузкалобага дзялячаства, ад паўзучага эмпірызма. Большэвік павінен добра ведаць сваю справу, быць упаўне ўзброеным спецыялістам у сваёй галіне. Але якая-б ні была яго спецыяльнасць, марксісцка-ленінская ўзброенасць заўсёды патрэбна яму, як актыўнаму палітычнаму дзеячу сваёй радзімы.

Дысцыплінаванасць, падцягнутасць, чоткасць у словах і дзеяннях — гэта запаведзі для большэвіка. Неахайнасць і распушчанасць, балбатня, зазнайства выкрываюць у члене партыі неізжытыя дробнабуржуазныя рысы.

Большэвік заўсёды вучыцца. Яго настаўнікі—кнігі, лекцыі, жыццё. Без практычнага жыццёвага вопыту няма сапраўднай навукі. Малады спецыяліст дапаўняе свае акадэмічныя веды вытворчай вучобай на практыцы.. Вопытны майстар дапаўняе свае веды, пачэрпнутыя з самаго жыцця, тэарэтычным курсам. Вучоны вытворчасцю правярае свае даследванні. Палітычны дзеяч кіруе масамі, вучачыся ў іх. Большэвік, які перастаў вучыцца, ідзе не ўперад, а назад. Жыццё выкрые яго адсталасць.

Совецкі народ следуе за партыяй большэвікоў, таму што ведае яе, верыць ёй, прывык бачыць комуністаў у першых радах працы і барацьбы, лічыць партыю Леніна—Сталіна сваёй, роднай партыяй. Народ бачыць у партыі большэвікоў тыя рысы, якія здаўна любіць, цэніць, глыбока паважае: праўдзівасць, чэснасць, бясстрашша, беззаветную адданасць народу, гераічную мужнасць у абароне радзімы, незалежнасць. Любоўю і давер'ем народнымі моцна партыя большэвікоў.

Народ дае паўнамоцтвы ў партыю большэвікоў. Партыя значна вырасла. Цесна згуртаваная вакол Сталінскага Цэнтральнага Камітэта, яна гатова да вырашэння вялікіх гістарычных задач, высоўваемых жыццём, будаўніцтвам комунізма, міжнароднай абстаноўкай. Кожны большэвік ведае—яго месца ў першых радах; на якім-бы пасту ён ні стаяў, ён прадстаўляе партыю перад беспартыйнымі: баявы, рэволюцыйны напор партыі, яе бясстрашша, яе высокую мэту, яе адданасць народу.

(Перадавы артыкул «Праўды» за 31 мая).

Прыём Старшынёй Соўнаркома СССР тав. Сталіным фінляндскага пасланніка п. Паасіківі

30 мая фінляндскі пасланнік п. Паасіківі быў у тав. Сталіна з развітальным візітам у сувязі з ўходам з паста пасланніка і ад'ездам на радзіму.

Гутарка працягвалася паўгадзіны.

Аб выпуску Дзяржаўнай Пазыкі Трэцяй Пяцігодкі

(ВЫПУСК ЧАЦВЕРТАГА ГОДА)

Пастанова Совета Народных Камісараў Саюза ССР

У мэтах прыцягнення зберажэнняў насельніцтва на выкананне задач гаспадарча-культурнага будаўніцтва, узмацнення дзяржаўных рэзерваў і далейшага ўмацавання абароннай магутнасці Совецкага Саюза, Совет Народных Камісараў Саюза ССР пастанаўляе:

1. Выпусціць-Дзяржаўную пазыку Трэцяй Пяцігодкі (выпуск чацвертага года) на суму 9 мільярдаў 500 мільёнаў рублёў.

2. Пазыку выпусціць тэрмінам на 20 год — з 1-га лістапада 1941 года па 1 лістапада 1961 года, з чатырох процантаў гадавых.

3. Аблігацыі пазыкі і даходы ад іх, у тым ліку выйгрышы, вызваліць ад абкладання дзяржаўнымі і мясцовымі падаткамі і зборамі.

4. Зацвердзіць прадстаўленыя Народным Камісарыятам Фінансаў Саюза ССР умовы выпуску Дзяржаўнай Пазыкі Трэцяй Пяцігодкі (выпуск чацвертага года).

Старшыня Совета Народных Камісараў Саюза ССР І. СТАЛІН.
Кіраўнік спраў Совета Народных Камісараў Саюза ССР Я. ЧАДАЕЎ.

Масква, Крэмль. 2 чэрвеня 1941 года.

Зацверджана Советам Народных Камісараў Саюза ССР 2 чэрвеня 1941 года

Умовы выпуску Дзяржаўнай Пазыкі Трэцяй Пяцігодкі

(выпуск чацвертага года)

1. Дзяржаўная Пазыка Трэцяй Пяцігодкі (выпуск чацвертага года) складаецца з двух выпускаў: бяспройгрышнага і процантнага.

На аблігацыях бяспройгрышнага выпуску ўвесь даход выплачваецца ў форме выйгрышаў, а на аблігацыях процантнага выпуску ў відзе процантаў па купонах.

2. Кожны выпуск пазыкі дзеліцца на разрады па 100 мільёнаў рублёў у разрадзе.

Кожны разрад складаецца з 20 тысяч серый. Серыі кожнага разрада бяспройгрышнага выпуску маюць нумары з № 100.001 па № 120.000, а процантнага выпуску—з № 180.001 па № 200.000.

Аблігацыі ў кожнай серыі маюць нумары з № 1 па № 50.

3. Дзяржаўная Пазыка Трэцяй Пяцігодкі (выпуск чацвертага года) выпускаецца ў аблігацыях дастоінствам у 500, 200, 100, 50, 25 і 10 рублёў па бяспройгрышнаму выпуску і ў аблігацыях дастоінствам у 500, 200, 100 і 25 рублёў па процантнаму выпуску.

Аблігацыі дастоінствам у 500 і 200 рублёў складаюцца адпаведна з пяці або двух сторублёвых аблігацый адной серыі з пяцю або двума нумарамі і даюць права:

а) па бяспройгрышнаму выпуску —на пяць або два выйгрышы, якія адначасова падаюць на кожны з нумароў, абазначаных на аблігацыі;

б) па процантнаму выпуску — на процантны даход з усяго намінальнага кошту аблігацыі.

Аблігацыі дастоінствам у 50, 25 і 10 рублёў з'яўляюцца часткамі сторублёвых аблігацый і даюць права на адпаведную долю (адна другая, адна чацвертая, адна дзесятая) выйгрыша або процантнага даходу, прылічваючагася на сторублёвую аблігацыю.

УВАГА: аблігацыі дастоінствам у 25 і 10 рублёў прызначаны для разлікаў з падпісчыкамі толькі ў тых выпадках, калі па суме падпіскі не могуць быць выданы аблігацыі больш буйнага дастоінства.

4. Выйгрышы па бяспройгрышнаму выпуску пазыкі ўстанаўліваюцца ў размеры 3.000, 1.000, 500, 200 і 150 рублёў на аблігацыю ў 100 рублёў, уключаючы намінальны кошт аблігацый (сто рублёў).

На працягу дваццацігадовага тэрміна пазыкі выйгрывае кожная аблігацыя бяспройгрышнага выпуску.

Выйграўшая аблігацыя пагашаецца і выключаецца з далейшых тыражоў.

5. На працягу дваццацігадовага тэрміна пазыкі па бяспройгрышнаму выпуску праводзіцца восемдзесят тыражоў выйгрышаў.

Тыражы выйгрышаў праводзяцца, пачынаючы з 1942 года, па чатыры тыражы штогод, у тэрміны, устанаўліваемыя Народным Камісарыятам Фінансаў Саюза ССР.

6. У кожным тыражы выйгрышаў па кожны разрад бяспройгрышнага выпуску, г. зн. на кожныя 100 мільёнаў рублёў гэтага выпуску пазыкі, разыгрываецца наступная колькасць выйгрышаў:

Годы	У ЯКІХ ТЫРАЖАХ	Колькасць выйгрышаў па 3000 руб.	Колькасць выйгрышаў па 1000 руб.	Колькасць выйгрышаў па 500 руб.	Колькасць выйгрышаў па 200 руб.	Колькасць выйгрышаў па 150 руб.	Агульная колькасць выйгрышаў у кожным тыражы	Агульная сума выйгрышаў у кожным тыражы (у рублях).
1 год.	У 1— 4 тыражах разыгрываецца ў кожным	1	5	50	1.000	10.944	12.000	1.874.600
2 год.	У 5— 8 тыражах разыгрываецца ў кожным	1	5	50	1.000	10.944	12.000	1.874.600
3 год.	У 9—12 тыражах разыгрываецца ў кожным	1	5	50	1.200	7.944	9.200	1.464.600
4 год.	У 13—16 тыражах разыгрываецца ў кожным	1	5	50	1.200	7.944	9.200	1.464.600
5 год.	У 17—20 тыражах разыгрываецца ў кожным	1	5	100	1.400	5.794	7.300	1.207.100
6 год.	У 21—24 тыражах разыгрываецца ў кожным	1	5	100	1.400	5.794	7.300	1.207.100
7 год.	У 25—28 тыражах разыгрываецца ў кожным	1	5	100	1.400	5.794	7.300	1.207.100
8 год.	У 29—32 тыражах разыгрываецца ў кожным	1	5	100	1.400	5.794	7.300	1,207.100
9 год.	У 33—36 тыражах разыгрываецца ў кожным	1	5	100	1.400	5.794	7.300	1.207.100
10 год.	У 37—40 тыражах разыгрываецца ў кожным	1	5	100	1.400	5.794	7.300	1.207.100
11 год.	У 41—44 тыражах разыгрываецца ў кожным	1	5	100	1.400	5.794	7.300	1.207.100
12 год.	У 45—48 тыражах разыгрываецца ў кожным	1	5	100	1.400	5.794	7.300	1.207.100
13 год.	У 49—52 тыражах разыгрываецца ў кожным	1	5	100	1.400	5.794	7.300	1.207.100
14 год.	У 53—56 тыражах разыгрываецца ў кожным	1	5	100	1.400	5.794	7.300	1.207.100
15 год.	У 57—60 тыражах разыгрываецца ў кожным	1	5	100	1.400	5.794	7.300	1.207.100
16 год.	У 61—64 тыражах разыгрываецца ў кожным	1	5	150	1.600	11.044	12.800	2.059.600
17 год.	У 65—68 тыражах разыгрываецца ў кожным	1	5	150	1.600	15.594	17.350	2.742.100
18 год.	У 69—72 тыражах разыгрываецца ў кожным	1	5	150	1.600	21.494	23.250	3.627.100
19 год.	У 73—76 тыражах разыгрываецца ў кожным	1	5	150	1.600	31.294	33.050	5.097.100
20 год.	У 77—80 тыражах разыгрываецца ў кожным	1	5	150	1.600	37.194	38.950	5.982.100
Усяго ва ўсіх 80 тыражах разыгрываецца на кожныя 100 мільёнаў рублёў бяспройгрышнага выпуску пазыкі		80	400	8.000	110.400	881.120	1.000.000	158.888.000

7. Аблігацыі, на якія палі выйгрышы, могуць быць прад'яўлены для аплаты да 1 лістапада 1962 года. Па сканчэнні гэтага тэрміна аблігацыі, не прад'яўленыя да аплаты, утрачваюць сілу і аплаце не падлягаюць.

8. Даход па аблігацыях процантнага выпуску пазыкі выплачваецца па купонах адзін раз у год у размеры 4 проценты. Тэрміны аплаты купонаў наступаюць 1 лістапада кожнага года, пачынаючы з 1 лістапада 1942 года.

9. Аблігацыі процантнага выпуску выкупаюцца з 1 лістапада 1957 г. на працягу пяці год (у 1957, 1958, 1959, 1960 і 1961 гг.) роўнымі часткамі штогод.

Аблігацыі, падлягаючыя выкупу ў 1957 — 1960 гг., вызначаюцца штогоднымі тыражамі пагашэння. Тэрміны правядзення тыражоў пагашэння ўстанаўліваюцца Народным Камісарыятам Фінансаў Саюза ССР.

Пры выкупе трымальнікам аблігацый выплачваецца намінальны кошт аблігацый, пачынаючы з 1 лістапада таго года, у якім адбываўся тыраж.

Аблігацыі, не вышаўшыя ў тыражы пагашэння, выкупаюцца з 1 лістапада 1961 года.

10. На аблігацыях, вышаўшых у тыражы пагашэння, аплачваюцца купоны, уключаючы купон тэрмінам 1 лістапада таго года, у якім адбываўся тыраж. Купоны па наступных тэрмінах аплаце не падлягаюць.

11. Аблігацыі процантнага выпуску, падлягаючыя выкупу, а таксама купоны, тэрмін аплаты якіх наступіў, могуць быць прад'яўлены для аплаты да 1 лістапада 1962 года.

На сканчэнні гэтага тэрміна аблігацыі і купоны, не прад'яўленыя да аплаты, утрачваюць сілу і аплаце не падлягаюць.

Народны Камісар Фінансаў Саюза ССР А. ЗВЕРЭЎ.

Аб правядзенні падпіскі на Дзяржаўную Пазыку Трэцяй Пяцігодкі

(выпуск чацвертага года)

ПАСТАНОВА ПРЭЗІДЫУМА ВЦСПС

На пастанове Урада Саюза Совецкіх Социялістычных рэспублік выпушчана Дзяржаўная Пазыка Трэцяй Пяцігодкі (выпуск чацвертага года).

Прэзідыум Усесаюзнага Цэнтральнага Совета Прафесіянальных Саюзаў прапануе усім фабрычна-заводскім і мясцовым камітэтам шырока растлумачваць рабочым і служачым, усім працоўным, што сродкі, якія паступяць ад Дзяржаўнай Пазыкі (выпуск чацвертага года), як і сродкі ад папярэдніх пазык, будуць цалкам і поўнасцю выкарыстаны на далейшае развіццё социялістычнай народнай гаспадаркі, на далейшае ўмацаванне абароназдольнасці Совецкага Саюза. Профсаюзныя арганізацыі павінны таксама растлумачваць рабочым, служачым і ўсім працоўным, што дзяржаўныя пазыкі ў нашай краіне з'яўляюцца самым надзейным сродкам для захавання іх зберажэнняў, што яны не толькі маюць велізарнае значэнне для народнай гаспадаркі социялістычнай дзяржавы, але і прыносяць асабіста падпісчыкам немалыя даходы ў выглядзе выйгрышаў і процантаў па аблігацыях.

Неабходна рэкамендаваць рабочым, работніцам, інжынерам, тэхнікам, навуковым работнікам, урачам, настаўнікам, работнікам мастацтваў і служачым падпісвацца на Дзяржаўную Пазыку Трэцяй Пяцігодкі (выпуск чацвертага года) у размеры 2 — 3-тыднёвага заработка, а маючым высокія заработкі — у размеры месячнага заработка.

Прэзідыум Усесаюзнага Цэнтральнага Совета Прафесіянальных Саюзаў выражае цвёрдую ўпэўненасць у тым, што ўсе рабочыя і служачыя з такім-жа аднадушшам, як і ў мінулыя годы, падпішуцца на Дзяржаўную Пазыку Трэцяй Пяцігодкі (выпуск чацвертага года). Гэтым працоўныя масы Совецкага Саюза ўнроў прадэманстрыруюць сваю социялістычную арганізаванасць, гатоўнасць удзельнічаць сваімі працоўнымі зберажэннямі ў справе далейшага ўмацавання гаспадарчай і ваеннай магутнасці вялікай социялістычнай радзімы, беззаветную адданасць справе Леніна-Сталіна, справе комунізма.

Дружная падпіска на пазыку

У густым цяні зялёных дрэў, у двары брэсцкага паравознага дэпо, пасля работы сабралося каля трохсот чалавек. Прышлі машыністы, слесары, кацельшчыкі, качагары. Калі дыктар зачытвае тэкст пастановы Урада аб выпуску новай пазыкі, устанаўліваецца мёртвая цішыня. Як толькі скончылася перадача, сакратар партыйнага бюро тав. Родзін абвяшчае мітынг адкрытым.

— Народы Совецкага Саюза, — гаворыць ён, — сваімі ўласнымі рукамі, без дапамогі вне будуюць фабрыкі і заводы. Працоўныя нашай краіны ўжо далі многа мільярдаў рублёў у пазыку дзяржаве на ўмацаванне абароннай магутнасці нашай радзімы, на будаўніцтва соцен новых фабрык і заводаў. Яны ахвотна аддаюць свае зберажэнні, ведаючы, што гэтым яны яшчэ больш умацоўваюць сваю дзяржаву, сваю родную Чырвоную Армію.

Слова атрымоўвае слесар тав. Пішч.

— Другі раз працоўныя заходніх абласцей Беларусі дружна праводзяць падпіску на дзяржаўную пазыку. Яны добра ведаюць, што чым больш будзе магутнай наша радзіма і чым больш умацаваны яе непрыступныя граніцы, тым спакайней будзе нам жыць і працаваць. Я аддаю свой сярэдні месячны заработак у пазыку дзяржаве і заклікаю ўсіх працоўных наследваць майму прыкладу.

Гарачай любоўю да радзімы, партыі і ўрада былі прасякнуты прамовы выступаючых: майстра механічнага цэха Гульянава, слесара Паплаўскага, брыгадзіра кацельнага цэха Мінакова.

Мітынг закончен. Цесным кальцом акружылі рабочыя членаў камісіі садзейнічання дзяржкрэдыту, якія праводзяць падпіску на пазыку. Кожны першым спяшаецца падпісацца. На 125 процантаў месячнага заработка падпісваецца на пазыку дэпутат Вярхоўнага Совета БССР слесар Набудзей Іван Адамавіч. На месячны заработак падпісваецца кацельшчык Ахрэмчук Леанід. Хутка і дакладна работаюць члены камісіі, большасць рабочых падпісваюцца не менш як на месячны заработак. Да 8 гадзін вечара многія цэхі ўжо заканчвалі падпіску.. Напрыклад, з 37 рабочых электрастанцыі дэпо (месячны заработак іх складае 9.521 руб.) да 8 гадзін ужо падпісалася 24 чалавекі на суму 6.425 рублёў. У брыгадзе аднаўленчага поезда з 21 чалавека падпісалася 19 чалавек на сярэдні месячны заработак.

К. Ром

На абутковай фабрыцы

Як звычайна, рабочыя Брэсцкай абутковай фабрыкі індывідуальнага пашыву, пасля рабочага дня сабраліся ля рэпрадуктара паслухаць апошнія паведамленні па радыё. З далёкай па адлегласці, але блізкай да сэрца кожнага працоўнага роднай Масквы у эфіры ляцяць словы дыктара. Перадаецца пастанова Урада аб выпуску дзяржаўнай пазыкі Трэцяй пяцігодкі (выпуск чацвёртага года).

Пачынаецца мітынг. Яго адкрывае сакратар пярвічнай партыйнай арганізацыі тав. Кемпер. Слова атрымоўвае дырэктар фабрыкі тав Катульскі. У сваёй кароткай прамове ён гаворыць аб грандыёзных поспехах рабочага класа і працоўнага сялянства, атрыманых пад кіраўніцтвам комуністычнай партыі, совецкага ўрада і мудрага Сталіна за годы сталінскіх пяцігодак, аб велізарнай праграме социялістычнага будаўніцтва ў чацвёртым годзе Трэцяй сталінскай пяцігодкі.

Першым пасля тав. Катульскага выступае рабочы тав. Гелетыч.

— Мы штодзённа чуем па радыё, чытаем у газетах аб тым, што робіцца ў капіталістычных краінах. Там на сваіх уласных плячах працоўныя пераносяць усе пакуты імперыялістычнай вайны, якая зацеяна імперыялістамі ў сваіх інтарэсах. Мы, совецкія грамадзяне, працуем без страха за свой заўтрашні дзень. Працоўныя нашай краіны цвёрда ўпэўнены ў сваёй будучыне. Гэта ўпэўненасць грунтуецца на нашай эканамічнай, гаспадарчай і абароннай магутнасці. Наш свяшчэнны абавязак і надалей умацоўваць сваю родную краіну. Я падпісваюся на новую пазыку на месячны заработак і заклікаю ўсіх рабочых наследваць майму прыкладу.

Тут-жа, не чакаючы сканчэння мітынга, пачалася падпіска. Адзін за адным падыходзяць рабочыя і работніцы да членаў камісіі садзейнічання дзяржкрэдыту і ашчаднай справы. Яны з радасцю даюць у пазыку роднай дзяржаве свой трохтыднёвы і месячны заработак. Першай падпісваецца на трохтыднёвы заработак работніца тав. Трашчук.

За паўтары гадзіны на пазыку Трэцяй пяцігодкі (выпуск чацвертага года) падпісалася 83 рабочых фабрыкі на агульную суму 18.410 рублёў. Падпіска працягваецца з вялікім уздымам.

Ан. Махнач.

ПАРТЫЙНАЕ ЖЫЦЦЁ

Штодзённа асвятляць партыйную работу

З часу справаздачна-выбарных сходаў першасных партыйных арганізацый прайшло больш трох тыдняў. За гэты перыяд у жыцці партыйных арганізацый адбыліся значныя змены. Упоў выбраныя партыйныя кіраўнікі з вялікай энергіяй узяліся за работу, за ажыццяўленне рашэнняў справаздачна-выбарных сходаў і наказаў камуністаў.

Многія першасныя партыйныя арганізацыі дабіліся рашучага паляпшэння ўнутрыпартыйнай работы, добра арганізавалі вучобу камуністаў і правялі рад другіх мерапрыемстваў. Большасць камуністаў пасля сходаў праяўляюць багатую ініцыятыву па кантролю над вытворчасцю, у палітычным выхаванні мас, ва ўмацаванні большэвіцкіх радоў. Карэнным чынам змяніўся змест работы партыйных арганізацый.

Раённыя газеты «Новы шлях» (Пружаны) і «Чырвоная звязда» (Косава) з першых дзён пасля заканчэння выбараў партыйных органаў павінны былі прыступіць да асвятлення на ўсёй паўнаце б'ючай, многагранчай партыйна-палітычнай работы партарганізацый, павінны былі паказаць, як кіраўнікі партыйных арганізацый і камуністы, узброеныя рашэннямі XVIII Усесаюзнай партыйнай канферэнцыі, ажыццяўляюць мерапрыемствы, намечаныя справаздачна-выбарнымі сходамі.

Аднак, атрымалася наадварот. Газеты «Новы шлях» (рэдактар тав. Зайцаў) і «Чырвоная звязда» (рэдактар тав. Юшкевіч) адышлі, не ўзяліся за ўзорнае высвятленне жыццём задач, пакуль яшчэ расказчыкаў. Прыведзем прыклады. Пружанская раённая газета «Новы шлях» з часу выбараў і да гэтага часу надрукавала на сваіх старонках аб партыйным жыцці толькі адзін артыкул.

Не менш дзіўную пазіцыю заняла і Косаўская райгазета «Чырвоная звязда». Праўда, тут надрукаваны артыкулы аб выніках справаздачна-выбарных партыйных сходаў, аб вучобе кандыдатаў партыі, матэрыялы нарады з кандыдатамі, а аб тым, як партыйныя арганізацыі пасля выбараў перабудоўваюць сваю работу, як яны ажыццяўляюць рашэнні справаздачна-выбарных сходаў, зыходзячых з указанняў XVIII Усесаюзнай канферэнцыі ВКП(б), газета не абмовілася і словам. Пры чым і на змешчаных матэрыялах ляжыць сухі штамп, трафарэтнасць так, што цяжка адрозніць адзін артыкул ад другога.

Такі-ж трафарэт у афармленні матэрыялаў дапускае Кобрынская райгазета «Труд». У № 55 гэтай газеты ў артыкуле «Маруды выпраўляюць недахопы», расказваючы аб перабудове работы першаснай партарганізацыі выканкома райсовета, газета піша: «Ца-рапейшаму ў першаснай партыйнай арганізацыі адсутнічае належная работа з кандыдатамі партыі. Кандыдаты партыі недастаткова прыцягваюцца да ўдзелу ў партыйна - палітычнай і грамадскай рабоце. Недастаткова таксама ажыццяўляецца партыйнае кіраўніцтва камсамолам і прафсаюзнай арганізацыяй, з разгортваннем палітмасавай работы сярод служачых і г. д.».

Газета зусім не цікавіцца ўскрыццём прычын адсутнасці работы з кандыдатамі партыі, не прыводзіць ні аднаго факта недастатковага кіраўніцтва камсамолам і прафсаюзнай арганізацыяй.

Як «Чырвоная звязда», так і газета «Труд» слова ў слова перажоўваюць звычайныя фразы, не клапоцяцца жыва і насычана яркімі фактамі паказваць жыццё і работу партыйных арганізацый.

Такое адставанне газет «Новы шлях» і «Чырвоная звязда» тлумачыцца бесклапотнасцю рэдактараў рэдакцый, нежаданнем глыбока займацца пытаннямі партыйнага жыцця.

Партыйнае жыццё вельмі многагабразна. Яно праяўляецца ва ўсіх грамадскіх з'явах, у штодзённых практычных справах прадпрыемстваў, устаноў, калгасаў. Каб паўнакроўна, праўдзіва і красачна асвятляць яго, газетныя работнікі павінны ведаць вялікі кругазор.

Будні партыйнай арганізацыі раёна многагранны і цікавы. Камуністы законна жадаюць рэгулярна чытаць у сваёй раённай газеце яркі, жывы артыкул, карэспандэнцыі, глыбока паказваючы станоўчы вопыт, сур'ёзна ўскрываючы недахопы партыйнай работы, асабліва зараз, пасля прайшоўшых справаздачна-выбарных сходаў партыйных арганізацый.

Ермалаеў Т. А.
заг. сектарам газет і журналаў абкома КП(б()Б.

НА СХОДЗЕ РАЙПАРТАРГАНІЗАЦЫІ

Днямі адбыўся сход Сямяціцкай райпартарганізацыі, на якім комуністы заслухалі і абмеркавалі даклад сакратара РК КП(б)Б тав. Казачонка аб рабоце райкома партыі за перыяд з красавіка 1940 года па 25 мая 1941 года.

У сваім дакладзе тав. Казачонак указаў, што за справаздачны перыяд вырасла і ўмацавалася партыйная арганізацыя ўмацаваны органы совецкай ўлады. На кіруючую совецкую, гаспадарчую і кааперацыйную работу вылучаны сотні перадавых людзей, бязмежна адданых совецкай уладзе.

За першы квартал прамысловасць раёна выканала план па ўсіх паказчыках на 133 процанты. Падрабязна расказаўшы аб дасягненнях па будаўніцтву школ, хатчытальнень, ДСК і на радзе другіх участкаў соцыялістычнага будаўніцтва. тав. Казачонак крытыкаваў недахопы маючыяся ў рабоце асобных кіруючых работнікаў.

У спрэчках выступіла 17 чалавек. У сваім выступленні тав. Пракацілаў звярнуў увагу схода на работу з мясцовым актывам, вылучаным на кіруючую работу. У райспажыўсаюзе за 1940 год больш 50 чалавек зпята з работы. некаторыя з іх зпяты незаслужана.

Тав. Севач крытыкаваў работу райфа і дырэктараў прадпрыемстваў за нездавальняючую работу сярод працоўных па мабілізацыі іх на выкананне абавязацельстваў перад дзяржавай, выкананне вытворчых планаў. Тав. Севач говорыць, што тав. Барысенка (загадчык райфа) нічога не расказаў сходу па сутнасці артыкула. змешчанага ў газеце «ЗАРА», дзе ўскрываліся няправільныя яго дзеянні ў расходванні дзяржаўных сродкаў не па прызначэнню, скарыстанне іх на свае патрэбы. Не спагнана крэдыторскай запазычанасці больш 50 тысяч. а райком партыі гэта пытанне ніяк не збярэцца разгледзець на сваім пасяджэнні.

Выступаючы ў спрэчках тав. Лукашэвіч (загадчык райза) нічога не сказаў аб недахопах у рабоце райза, а іх ёсць нямала. Па нераспарадчасці райза было папсавана мінеральнае ўгнаенне. Калгаснікі па некалькі разоў ездзілі на станцыю за ўгнаеннем і яго не атрымоўвалі па віне райза. Больш таго, ён у сваім выступленні выказаў яўна няправільную думку, быццам-бы кіруючым работнікам не магчыма павышаць свае палітычныя веды з-за адсутнасці ўмоў.

Не крытычнымі былі выступленні таварышоў Ячмянёва, Пракаповіча і Максімека. Яны ў сваіх выступленнях абмежаваліся пераказам фактаў, якія былі ўказаны ў дакладзе тав. Казачонка.

Тав. Пракаповіч не расказаў сходу аб прычынах слабай пастаноўкі партыйнай прапаганды і агітацыі ў арганізацыі. Комуністы Ешман, Шыпкевіч, Худобкін, Дорачкін, Карась і другія не працуюць над павышэннем свайго ідэйна-тэарэтычнага ўзроўню, усё яшчэ вывучаюць першы раздзел «Кароткага курса – гісторыі ВКП(б)».

Зацверджаныя РК КП(б)Б кіраўнікі агіткалектываў т. т. Худобкін, Шабанава, Шулькленер, Барысенка з студзеня 1941 года не працуюць з агітатарамі, у рэзультаце чаго і агітатары спынілі сваю работу.

У ходзе спрэчак была зусім слабая крытыка работы райкома КП(б)Б і яго аддзелаў. Зусім мала гаварылася на сходзе аб калгасным будаўніцтве. Усё гэта з'явілася вынікам слабай падрыхтоўкі да схода. Многім комуністам было паведамлёна аб сходзе толькі за адзін дзень.

Гуцінаў.

Не клапоцяцца аб выхаванні дэпутатаў

Пераважная большасць дэпутатаў Дабучынскага сельсовета, Пружанскага раёна, прымае актыўны ўдзел у гаспадарчым і культурным будаўніцтве, актыўна змагаецца за паспяховае правядзенне ўсіх гаспадарча - палітычных кампаній.

Дэпутат тав. Арлоўскі ў вёсцы Шыдлоўшчыны праводзіць вялікую работу. Ён заўсёды падае прыклад па своечасоваму выкананню абавязкаў перад дзяржавай, арганізоўвае насельніцтва следаваць яго прыкладу. Невыпадкова яго вёска з'яўляецца перадавой у сельсовеце.

Да 15 мая ўсе гаспадаркі гэтай вёскі закончылі веснавую сяўбу, поўнасцю разлічыліся з дзяржавай па фінансавых плацяжах і г. д.

Таварыш Арлоўскі настойліва працуе над павышэннем свайго палітычнага ўзроўню, ён выпісвае і рэгулярна чытае газеты. Заўсёды трымае цесную сувязь са сваімі выбаршчыкамі.

Актыўна працуюць дэпутаты Літвінчук Ольга, Паух Ірына і Валасовіч Люба. Яны праводзяць вялікую масава - выхаваўчую работу сярод выбаршчыкаў, арганізоўваюць працоўных на выкананне пастаноў партыі і ўрада.

Дэпутаты сельсовета т.т. Сідаровіч Ольга і Хамета Сяргей з'яўляюцца брыгадзірамі калгаса імені Першага Мая, пагаспадарску кіруюць работай сваіх брыгад і займаюць перадавыя месцы ў калгасе.

Поспех гэтых дэпутатаў з'яўляецца рэзультатам цеснай іх сувязі са сваімі выбаршчыкамі і сістэматычнага правядзення масава-растлумачальнай работы.

Аднак выканком сельсовета яшчэ не наладзіў належнай работы з дэпутатамі, у рэзультаце чаго некаторыя з іх зусім не прыцягнуты да актыўнага ўдзелу ў рабоце сельсовета (Левіціна, Шашко і другія).

На першай сесіі сельсовета было зацверджана шэсць пастаянных камісій, але ні адна з іх яшчэ не прыступіла да работы. Выканком сельсовета зусім не клапоціцца аб наладжванні работы камісій, а выканком райсовета, у сваю чаргу, не звяртае ўвагі на гэты важнейшы ўчастак, ні разу не праводзіў інструкцыйныя нарады па рабоце камісій.

Не аказваецца ніякай дапамогі дэпутатам і ў іх ідэйна - палітычным росце. У студзені была прачытана адна лекцыя і ўсё. Аддзел прапаганды і агітацыі райкома КП(б)Б ухіліўся ад гэтай важнейшай работы.

І. Скобля.

Радзільны дом ў Пінску.
Фота В. Лупейкі (БЕЛТА).

Выдатнікі баявой і палітычнай падрыхтоўкі — ваентэхнік 2-га ранга А. М. Прыходчанка (злева) і малодшы ваентэхнік М. І. Варашкоў, занесеныя на дошку выдатнікаў часці за эканомію гаручага і высокае асваенне машын.
Н-ская часць ЗахАВА. Фота БЕЛТА.

НА СТРЭЛЬБІШЧЫ

— Стрэльбішча поўнасцю падрыхтавана, — даклаў дзяжурны.

На агнявы рубеж выходзяць адна за другой змены байцоў і малодшых камандзіраў.

Уперадзе, у 200 метрах ад лініі агня, праз роўныя прамежкі часу паяўляюцца ўсё новыя і новыя мішэні, кожны раз на 10 секунд.

Хутка і трапна надрыхтоўваюцца стралкі да стральбы, заражаюць вінтоўкі і, як толькі пакажуцца мішэні, вядуць агонь. На агнявым рубяжы змена малодшых камандзіраў. Яны ўпэўнена і спакойна чакаюць паяўлення мішэней. Вось паказаліся мішэні. Прывычнае вока хутка выраўнівае мушку ў прарэзе прыцэла. Раздаюцца вінтовачныя выстралы. Пасля кожнага выстрэла паражоная мішэнь паварачваецца другой староной. Усе тры мішэні паражаны. Шчоўкнулі затворы, і змена зноў чакае паяўлення мішэні. Раздаліся апошнія выстралы. Паведамляюцца вынікі: намеснік палітрука тав. Андрэеў і сяржант тав. Сталяроў выканалі практыкаванне на добра, старшыня тав. Лебедзеў — на выдатна. Змена страляла добра Аб гэтым пераканаўча гавораць вынікі. Малодшыя камандзіры т.т. Андрэеў, Сталяроў і Лебедзеў авалодалі майстэрствам трапнай стральбы.

Па малодшых камандзірах раўняюцца і байцы. Яны прыкладаюць усе намаганні для таго, каб выконваць практыкаванні па выдатна і добра. Так, чырвонаармейцы тт. Кашчаеў, Дземіш і Кофаль паказалі сваё майстэрства ў стральбе. У іх ні адна куля не пайшла міма мішэней. Яны заслужана атрымалі ацэнку выдатна. Добра стралялі чырвонаармейцы т. т. Грэбеншчыкаў і Тімафееў.

* * *

З раніцы ішоў дождж. Суцэльнай шэрай пеляной воблакаў было пакрыта неба. Але вось падуў вецер. Неба стала праясняцца, дождж спыніўся, і ў 10 гадзін кроплі дажджу павіслі на галінах дрэў і траве. Веснавое сонца разагнала туман.

У баку ад агнявога рубяжа, каля апушкі сасновага бору, камандзіры падрыхтоўвалі змены байцоў для стральбы. Тут жа на шчыце, абітым чырвоным матэрыялам, вывешаны ўмовы стральбы, а на абодвух старанах вывешаны лозунгі, якія заклікаюць да выдатнага выканання практыкаванняў.

Перш чым ісці на агнявы рубеж, кожны баец яшчэ раз аглядаў зброю, правяраў, ці ўсё ў парадку, у думках прыпамінаў, як трэба прыцэльвацца, каб атрымаўся трапны выстрал.

Каб выдатна страляць, — гаворыць малодшы палітрук тав. Шэварын, — трэба выдатна ведаць зброю, ведаць тэорыю стралковай справы.

Сёння інспектарскі агляд. Усе байцы гарэлі адным жаданнем, адной думкай — паказаць сваё майстэрства ў стральбе, не выпусціць ні адной кулі міма цэлі.

Тут-жа на стрэльбішчы, падводзяцца вынікі выканання ўзятых соцыялістычных абавязацельстваў. Выдатнікі агня расказваюць, як яны дабіліся стопроцантнага пападання, дзеляцца сваім вопытам. Вакол кожнага выдатніка група байцоў.

З нецярпеннем чакаюць змены сваёй стральбы. Сюды-ж падыходзіць з лініі агня адстраляўшыяся змены. Прыходзілі радасныя, усхваляваныя воіны. Па выразу твару магчыма было зразумець аб выніках стральбы.

Вось адстраляўся чырвонаармеец-комсамолец тав. Філатаў. Практыкаванне з вінтоўкі ён выканаў выдатна. Комсамольцам Філатавым ганарацца ў падраздзяленні, яго паважаюць усе байцы. Аўтарытэт і павагу ён заваяваў упартай вучобай. Ён — выдатнік службы, баявой і палітычнай падрыхтоўкі. Нездарма комсамольцы выбралі яго сакратаром прэзідыума. Тав. Філатава акружылі байцы-комсамольцы. Яны радуюцца, што іх сакратар выканаў практыкаванне па «выдатна».

Усе страляўшыя байцы і камандзіры падраздзялення тав. Кірохіна выканалі практыкаванне з вінтоўкі. Няма ні адной дрэннай ацэнкі.

— Пагранічнік павінен быць вытрыманым меткім стралком, — гаворыць тав. Кірохін. І гэтаму ён абучае цярпліва і настойліва кожнага байца. Сам тав. Кірохін выдатны стралок. Ён добра авалодаў майстэрствам меткай стральбы.

Стральба закончана. Камандзіры праводзяць пастраенне сваіх падраздзяленняў. Стройнымі камандамі, роўнымі радамі звяртаюцца байцы са стрэльбішча ў казармы. А над калонамі льецца бадзёрая, баявая чырвонаармейская песня. У гэтай песні воіны краіны соцыялізма выражаюць сваю радасць, сваю бязмежную любоў да радзімы, да партыі Леніна — Сталіна, гатоўнасць смела і мужна пастаяць у любы час, у любую мінуту за свяшчэнныя рубяжы, за вялікае шчасце і радасць, заваяваныя кроўю лепшых сыноў нашага народа.

Н. Барынаў.

Справы комсамольцаў калгаса

Адным з першых арганізатараў калгаса імені Варашылава, Сямяціцкага раёна, быў комсамолец Аляксандр Рыжко, былы батрак. Першы перыяд ён у калгасе працаваў у якасці брыгадзіра. На гэтай рабоце Рыжко праявіў многа ініцыятывы, творчай энергіі. І невыпадкова, што ён карыстаецца вялікім аўтарытэтам і павагай сярод калгаснікаў. Як лепшага з лепшых яго працоўныя выбралі дэпутатам абласнога совета.

Тав. Рыжко аказана і другое давер'е — ён аднадушна выбран сакратаром комсамольскай арганізацыі калгаса. Пад яго кіраўніцтвам комсамольская арганізацыя на сваіх сходах заслухоўвае пытанні, якія звязаны з жыццём і работай маладога калгаса. На адным са сходаў слухалі старшыню калгаса аб расстаноўцы сіл у сувязі з веснавой пасеўнай кампаніяй. Многа канкрэтных мерапрыемстваў намецілі ў сваім рашэнні комсамольцы. Кожны з іх на гэтым сходзе абавязаўся паказваць узоры стаханаўскай працы на полі, у брыгадзе. Комсамолец Гладыш працуе звеннявым паляводчага звяна. Усе комсамольцы работаюць на полі. Толькі ўжо ў гэтым годзе яны выпрацавалі па 130 — 150 працадзён кожны.

Па ініцыятыве комсамольцаў праведзена падкормка пшаніцы. Для вопыту пасеяна 0,25 гектара кок-сагыза. Комсамольцы забяспечылі ўзорны догляд за гэтай новай культурай. У вольны ад работы час яны праводзяць гутаркі, чыткі газет з калгаснікамі.

Калгас імені Варашылава паспяхова спраўляецца з усімі гаспадарчымі работамі. Як адзін з перадавых у раёне, калгас зацверджан удзельнікам на Усесаюзную сельскагаспадарчую выстаўку 1941 года.

Комсамольская арганізацыя калгаса па праву лічыцца адной з лепшых арганізацый у Сямяціцкім раёне.

Тулякова.

ІНЖЫНЕРНЫЯ ВОЙСКІ Ў СУЧАСНАЙ ВАЙНЕ

Поспех боя ва многім залежыць ад мясцовасці, па якой даводзіцца дзейнічаць войскам. Пагэтаму васначальнікі заўсёды імкнуцца выбраць такую мясцовасць, якая аблягчала-б дзеянні сваіх часцей і разам з тым была-б невыгоднай для праціўніка.

Майстэрства камандзіра заключаецца не толькі ва ўдалым выбары мясцовасці: трэба ўмець яе яшчэ абсталяваць, гэта значыць выгадна прыстасаваць для боя. Чым лепш абсталявана мясцовасць, тым лепш можна скарыстаць ваенную тэхніку і тым больш сакрушальна нанесці ўдар ворагу.

Гэтую задачу абсталявання мясцовасці выконваюць у сучасных арміях інжынерныя часці — сапёры.

Інжынерныя войскі прыцягваюцца для выканання спецыяльных адказных задач. Да іх прад'яўляюцца ўсё больш складаныя патрабаванні, выцякаючыя з характару сучаснай вайны.

Сапёры — гэта універсальныя баявыя інжынерныя часці. Іх задача — пракладваць у час боя шлях пяхоце, танкам і артылерыі.

Існуюць і другія інжынерныя часці: пантонныя (арганізуюць пераправу на пантонах праз водныя перашкоды). маскіровачныя (маскіруюць важныя ваенныя аб'екты: штабы, чыгуначныя станцыі, размяшчэнне войск і т. п.), электратэхнічныя і гідратэхнічныя, дарожна - мастовыя і інжынерна-будаўнічыя (будуюць масты і дарогі, робяць загароды і ўмацаванні, забяспечваюць войскі вадой, жыллём, асвятленнем і электраэнергіяй).

Асабліва важную ролю іграюць сапёры пры захване доўгачасовых умацаванняў, пры прарыве ўмацаванай лініі. Сродкі набліжэння сапёраў да праціўніка самыя разнастайныя. На машынах, на парашутах з самалётаў, паўзком, пад прыкрыццём ночы або дымавых заслон сапёры дабіраюцца да ўмацаванняў праціўніка і пры дапамозе ўзрыўчатых вяшчэстваў, агнямётаў і дробнакаліберпай артылерыі знішчаюць іх або вымушаюць ворага здацца ў палон.

Сапёр — не толькі інжынер: ён перш за ўсё баец і баявы друг усіх родаў войск. Часта на вайне сапёрам даручаюць выконваць такія баявыя задачы, якія не ў сілах выканаць або выратыць ні пяхота, ні танкі, ні артылерыя: сапёрам даводзіцца рабіць праходы ў перашкодах і загародах, блакіраваць і знішчаць доты (доўгачасовыя жалезабетонныя або браніраваныя агнявыя кропкі), арганізоўваць спецыяльныя разведкі, фарсіраваць ракі, рабіць загароды і ўмацаванні супроць праціўніка.

У сучасным баю праціўнік, адступаючы, звычайна імкнецца пабудаваць усемагчымыя загароды і перашкоды, каб замарудзіць рух наступаючай пяхоты, танкаў і бронемашын: разбурае дарогі, узрывае масты, капае глыбокія процівотанкавыя рвы, ставіць каменныя, металічныя і жалезабетонныя надзўбы, процівотанкавыя міны і фугасы і т. п. Вось тут наступае гарачы час для сапёраў: яны павінны зрабіць праходы ў гэтых загародах, каб даць магчымасць сваім войскам рухацца ўперад.

У сучаснай вайне шырока прымяняецца маскіроўка. Яе мэта — замаскіраваць войскі так, каб укрыць іх ад праціўніка і ашукаць яго. Гэту работу таксама выконваюць сапёры. Робячы ўсемагчымыя маскі, яны як-бы ператвараюць мясцовасць. Часам сапёры «паднімаюць» паверхню мясцовасці,а пад маскамі размяшчаюцца нябачаныя праціўніку пяхота, артылерыя, самалёты і др. Для маскіроўкі карыстаюцца і дымавымі заслонамі, пад прыкрыццём якіх перадавыя часці атакуюць буйныя вайсковыя злучэнні праціўніка або вытвараюць перагрупіроўку.

Гісторыя ваенна - інжынернай справы ў Расіі мае многавяковую даўнасць. Яшчэ ў часы Івана Грознага ўперадзе войск ішла невялікая дружына, якая пракладвала дарогі, рабіла пераправы, знішчала перашкоды. Розныя асадныя работы і падземныя падкопы - міны прымяняліся, напрыклад, у 1552 годзе, пры асадзе Казані.

Вялікае значэнне інжынерным войскам надаваў Пётр І. «Інжынеры, — пісаў ён, — зело патрэбны суць пры атацы або абароне якога месца. Належыць такіх мець, якія-б не толькі фартыфікацыю груптоўна разумелі... але каб і мужны былі».

Сувораў і яго «цуда» багатыры вельмі добра ведалі ваенна - інжынерную справу. Перад штурмам Ізмаіла Сувораў спецыяльна абучаў свае войскі атацы крэпасці: будаваў падобіе крэпастных сцен і вучыў перамагаць іх.

Руская армія шырока прымяняла ваенна-інжынерную справу перад Барадзінскім боем, пры абароне Севастопаля, Порт-Артура.

Моцна ўзрасло значэнне інжынерных войск у першую сусветную імперыялістычную вайну, калі яна ператварылася ў пазіцыйную. Войскі тады, можна сказаць, закапаліся ў зямлю. Мільёны салдат капалі акопы, траншэі, будавалі бліндажы, дротавыя і другія перашкоды і загароды, будавалі цэлыя сотні кілометраў умацаванняў.

Інжынерныя войскі Чырвонай Арміі стаяць на ўзроўні сучаснай баявой тэхнікі. Высокая баявая тэхніка ва ўмелых руках нашых інжынерных войск, бліскучая вывучка, вынослівасць і гераізм байцоў гэтага разнастайнага рода войск адыгралі вялікую ролю ў баях за радзіму, асабліва ў Фінляндыі.

Чырвоная Армія ўпершыню ў ваеннай гісторыі разграміла такі магутнейшы ўмацаваны раён, як славутая «лінія Манергейма», над стварэннем якога многа папрацавала ваенна-інжынерная тэхнічная думка капіталістычных краін. Непрыступная, па словах замежных спецыялістаў, «лінія Манергейма», уяўляючая сабой 356 жалезабетонных збудаванняў і 2.425 драва-земляных агнявых кропак агульнай адлегласцю 180 кілометраў, аказалася прарванай.

Чырвоную Армію не запалохалі шматлікія доты і дзоты, ірвы, эскарпы, лясныя завалы, надаўбы, дротавыя загароды, ва многіх месцах пабудаваныя пад токам высокага напружання; яе не ўтрымалі каварныя лавушкі, мінныя палі, мініраваныя ракі і азёры, непраходныя балоты, глыбокія гурбы і лякучыя маразы памятнай зімы. Доблесныя воіны Чырвонай Арміі, сярод якіх пачотнае месца займаюць інжынерныя войскі, узялі крэпасці з жалеза, бетона і агня.

Чырвоная Армія і совецкі народ любяць свае інжынерныя войскі, высока цэняць вынослівасць, мужнасць і адвагу ўмелых і бясстрашных сапёраў, пантанёраў, падрыўнікоў, электрыкаў, сувязістаў. У вайне з белафінамі яны заваявалі неўвядаемую славу сваім бясстрашшам, находлівасцю, майстэрствам перамагаць больш цяжкія перашкоды, падрыхтаваныя ворагам. Сапёры Чырвонай Арміі хутка навучыліся распазнаваць хітраўмныя ўлоўкі белафінаў. Яны абясшкодзілі сотні замаскіраваных мін, папярэдзілі сотні ўзрываў. Сапёры прабівалі дарогу пяхоце, танкам, артылерыі скрозь непраходныя лясныя завалы. ірвы і надаўбы; пантапёры наводзілі пераправу пад жорсткім агнём белафінаў; сапёры будавалі масты па горла ў ледзяной вадзе, пад свінцовым дажджом белафінскай артылерыі. Слаўныя падрыўнікі — сапёры скрозь агонь прабіраліся да варожых дотаў і прымушалі іх замаўкаць назаўсёды. Тысячы тон сталі, жалеза, цэмента, зямлі і граніту паднялі сапёры-падрыўнікі ў паветра,. разбураючы варожыя браніраваныя падзямеллі.

Вось некалькі прыкладаў бясстрашша і гераізма байцоў інжынерных войск.

Пад агнём белафінаў патрэбна было навесці мост праз раку, подступы да якой былі адрэзаны. Гэта не спыніла нашых пантанёраў.Скрозь агнявую заслону рынуліся аўтамашыны, гружаныя пераправачнымі сродкамі. Галоўную машыну аўтакалоны вёў Владзімір Арцюх, зараз Герой Совецкага Саюза. Смелы да дзёрзкасці ўчынак здзівіў ворагаў. І было чаму здзіўляцца! Скрозь вогненны карыдор імчаліся машыны, навокал ірваліся снарады, якія заглушалі шум матораў. Кулі і асколкі снарадаў асыпалі смельчакоў, засеўшых у кабінах машын.

Перад галаўной машынай разарваўся снарад. Машына стала, спынілася ўся калона. З машыны вышаў вадзіцель Владзімір Арцюх. Не звяртаючы ўвагі на жорсткі абстрэл, ён агледзеў матор, запусціў яго, і зноў калона памчалася да месца пераправы. Гэта было незвычайна і незразумела для белафінаў. Спыніўшы агонь, яны з здзіўленнем глядзелі, як да машын падбеглі пантанёры і пачалі разгружаць іх. Мост быў наведзен, па ім пераправіліся чырвоныя стралкі, каб знішчыць ворага.

Малодшы лейтэнант Павел Усаў, малодшы камандзір узвода пантанёраў, пад ураганным агнём праціўніка тройчы перасек раку, пераправіўшы ў пантоне пяхоту. За мужнасць і адвагу Паўлу Усаву прысвоена высокае званне Героя Совецкага Саюза.

Капітану Каровіну, цяпер Герою Совецкага Саюза, было загадана з групай сапёраў узарваць самы вялікі дот Хоціненскага вузла абароны. На працягу некалькі начэй бясстрашныя сапёры, узначальваемыя капітанам Каровіным і малодшым лейтэнантам Кучаровым, цяпер Героем Совецкага Саюза, наводзілі жах на белафінаў сваімі ўзрывамі. Дот быў знішчан, загад камандвання выканан.

Прыкладаў сапраўднага гераізма, праяўленага байцамі і камандзірамі інжынерных войск, можна прывесці многа. У пачотным спіску Герояў Совецкага Саюза значыцца многа імён слаўных байцоў і камандзіраў інжынерных войск, якія дасканальна авалодалі баявой тэхнікай.

Задачы, якія ўскладаліся на сапёраў у вайне з белафінамі, былі ва многа раз цяжэйшымі і больш адказнымі, чым у мінулыя войны. У гэтай вайне інжынерныя часці дапамагалі часцям Чырвонай Арміі заваяваць перамогу, правялі войскі праз усе ўмацавання палосы белафінаў і вывелі іх да новай, совецкай граніцы.

Ваенна-інжынерная справа ў Чырвонай Арміі развіваецца і мацнее з кожным годам. Інжынерныя войскі вывучаюць вопыт вайны з белафінамі, вопыт сучаснай вайны на Захадзе, каб ва ўсеўзбраенні сустрэць любога ворага і дапамагчы перамагчы яго.

Герой Совецкага Саюза,
генерал-маёр Інжынерных войск
А. ХРЭНАЎ.

ПРАВІЛЬНА АЖЫЦЦЯЎЛЯЦЬ ПАСТАНОВУ АБ ДАДАТКОВАЙ АПЛАЦЕ ПРАЦЫ КАЛГАСНІКАЎ

Пастановы Соўнаркома СССР і ЦК ВКП(б) «Аб дадатковай аплаце працы калгаснікаў за павышэнне ўраджайнасці сельскагаспадарчых культур і прадуктыўнасці жывёлагадоўлі па Беларускай ССР» і «Аб асушэнні балот у Беларускай ССР і скарыстанні асушаных зямель калгасамі для расшырэння пасеўных плошчаў і сенажацей» узнялі на барацьбу за новыя перамогі калгаснага ладу мільёны калгаснікаў і калгасніц.

Сіла пастановы аб дадатковай аплаце працы калгаснікаў заключаецца ў тым, што яна кладзе канец абязлічцы і ўраўнілаўцы, існаваўшай у аплаце працы калгаснікаў, садзейнічае далейшаму ўмацаванню грамадскай гаспадаркі калгасаў і мудра, па-сталінску вырашае пытанне аб спалучэнні інтарэсаў дзяржавы, калгасаў і калгаснікаў. Пастановай уведзена стройная сістэма матэрыяльнага зацікаўлення калгаснікаў за канечныя вынікі работы.

Партыйныя арганізацыі Беларусі правялі вялікую работу па раз'ясненню гэтай пастановы, па яе практычнаму ажыццяўленню. Абмеркаванне мудрага сталінскага закона на калгасных сходах суправаджалася распрацоўкай практычных мерапрыемстваў па рэалізацыі пастановы. Усё гэта спрыяюча адбілася на падрыхтоўцы да веснавой сяўбы і на ходзе палявых работ.

У Даманавіцкім, Васілевіцкім, Брагінскім раёнах, Палескай вобласці, Рагачоўскім раёне, Гомельскай вобласці, Бабруйскім раёне, Магілёўскай вобласці, Дубровенскім раёне, Віцебскай вобласці, і іншых партыйныя і савецкія арганізацыі добра разгорнутай масава-палітычнай работай давялі рашэнні Соўнаркома СССР і ЦК ВКП(б) аб дадатковай аплаце працы калгаснікаў і аб асушэнні балот у Беларускай ССР да свядомасці калгасных мас. Агітацыйнай і арганізатарскай работай яны паднялі калгаснікаў і калгасніц на барацьбу за высокія ўраджаі, за перавыкананне плана асушэння і асваення балот. У гэтых раёнах агітатары гутараць з калгаснікамі непасрэдна ў полі, і асабістым прыкладам, перавыконваючы нормы выпрацоўкі, натхняюць звенні і брыгады на новыя поспехі. На канкрэтных і даходчывых прыкладах агітатары паказваюць калгаснікам гістарычнае значэнне пастановы аб дадатковай аплаце працы.

У многіх раёнах пастанова партыі і ўрада аб дадатковай аплаце працы калгаснікаў ужо ажыццяўляецца на практыцы.

У калгасе «Авангард», Гомельскага раёна, даярка-скотніца тав. Халучка пры плане ўдою малака за першы квартал 1941 года ў 4.000 літраў, фактычна атрымала ад замацаванай за ёй групы кароў 4.391 літр. Калгас значна перавыканаў квартальны план здачы малака дзяржаве. У парадку аванскіравання за перавыкананне плана тав. Халучка атрымала натурай 58 літраў малака.

Даярка Тэкля Шульцава з калгаса імені Розы Люксембург, Нараўлянскага раёна, Палескай вобласці, за першы квартал 1941 года надаіла звыш плана 592 літры малака; яна атрымала натурай у лік дадатковай аплаты 88 літраў.

Даярка Ева Траян з калгаса імені Леніна атрымала ў лік дадатковай аплаты аванс у 70 літраў малака. Гэтыя калгасы перавыканалі квартальнае заданне па здачы малака дзяржаве.

Даярка-скотніца калгаса «Трактар», Чырвонапольскага раёна, Магілёўскай вобласці, Марыя Шаўчэнка ад замацаваных за ёю 12 кароў і нецеляў к пачатку года атрымала 12 цялят. Пасля перадачы іх у 20-дзённым узросце цялятніцы, тав. Шаўчэнка згодна пастановы аб дадатковай аплаце працы атрымала 60 літраў малака. За атрыманне і захаванне стопрацэнтнага прыплоду цялят ад замацаванай групы кароў і нецеляў атрымалі дадатковую аплату даяркі-скотніцы Пелагея Лукашэнка з калгаса «Штурмавік», Елена Шах з калгаса «Бальшэвік», Чэрыкаўскага раёна, і другія.

Свінарка тав. Бабоша з калгаса «1-е мая», Касцюковіцкага раёна, атрымала планавае заданне вырасціць ад 5 замацаваных за ёю свінаматак 60 парасят. Ад першага апаросу яна атрымала 67 дзелавых парасят. Калгас выканаў абавязацельства перад дзяржавай па здачы мяса. Тав. Бабоша ўжо атрымала ў парадку дадатковай аплаты адно парася. Няцяжка падлічыць, што пры ўмове атрымання такой-жа колькасці маладняка ад другога апаросу тав. Бабошы ў канцы года будзе выдана яшчэ 13 парасят за перавыкананне плана прадуктыўнасці свінаматак.

Практычнае ажыццяўленне пастановы аб дадатковай аплаце працы перадавых калгаснікаў выклікала новы ўздым сацыялістычнага спаборніцтва на сяле. Калгаснікі паляводчых брыгад і звенняў высокай якасцю ўсіх сельскагаспадарчых работ, дружнай, добрасумленнай працай на сяўбе забяспечваюць перавыкананне плана ўраджайнасці сельскагаспадарчых культур.

Разам з гэтым факты паказваюць што ў некаторых раёнах падмянілі масава-палітычную работу па раз'ясненню новага закона парадней шуміхай, абмежаваліся правядзеннем мітынгаў і сходаў у калгасах, а затым спынілі ўсякую работу па раз'ясненню закона. Асобныя таварышы не зразумелі, што для павышэння ўраджайнасці сельскагаспадарчых культур і прадуктыўнасці жывёлагадоўлі ў калгасах трэба масава-раз'ясняльную работу спалучаць з пастаяннымі клопатамі аб правільнай арганізацыі калгаснай вытворчасці.

У радзе раёнаў Віцебскай вобласці допушчаны памылкі пры ажыццяўленні закона аб дадатковай аплаце працы калгаснікаў. Так, у Аршанскім раёне, Віцебскай вобласці, мелі месца грубыя парушэнні пастановы СНК СССР і ЦК ВКП(б) ад 15 лютага 1941 года.

У калгасах Шчыбецкага і Пугляеўскага сельсаветаў даяркам-скотніцам быў устаноўлен план атрымання прыплоду цялят па колькасці фактычна цельных кароў. У радзе калгасаў планавыя заданні па ўдою малака даведзены не па наяўнасці фуражных кароў, а толькі дойных. Брыгадам і звенням устанаўліваліся адпольковыя заданні па ўраджайнасці без уліку асаблівасцей глебы і іншых умоў. У многіх калгасах звенні па тэхнічных і гароднінных культурах не былі арганізаваны, вылучаны толькі звеннявыя, планавыя заданні па ўраджайнасці ім не ўстаноўлены, участкі для пасеву не замацаваны.

Цэнтральны Камітэт КП(б) Беларусі своечасова ўказаў Аршанскаму РК КП(б)Б і выканкому райсавета на допушчаныя парушэнні пастановы аб дадатковай аплаце працы. Гэта павінна паслужыць урокам для ўсіх раёнаў.

Партыйныя і савецкія арганізацыі і зямельныя органы абавязаны былі старанна праверыць ва ўсіх калгасах, як выконваецца новы закон аб дадатковай аплаце працы калгаснікаў. Зямельныя органы павінны былі забяспечыць ва ўсіх калгасах правільнае камплектаванне звенняў па тэхнічных і гароднінных культурах, замацаваць за імі ўчасткі ў натуры, давесці планы ўраджайнасці па замацаваных культурах на 1941 год, дапамагчы калгасам правільна арганізаваць працу і ўлік работы калгаснікаў.

Факты сведчаць аб тым, што ў некаторых раёнах мірацца з сур'ёзнымі парушэннямі пастановы Соўнаркома СССР і ЦК ВКП(б).

У Полацкім раёне агранам Трудавой МТС тав. Падалінская не зразумела пастановы аб дадатковай аплаце працы калгаснікаў, і ёй ніхто не дапамог поўнасцю ўсвоіць гэта гістарычнае рашэнне. У выніку ў 13 абслугоўваемых ёю калгасах фармальна арганізавана па 2 звяны: адно звяно па ільну і другое па гароднінных культурах. Прычым, у некаторых калгасах звяно ў саставе 7—8 чалавек павінна абслугоўваць пасевы ільну на плошчы 15—18 і нават 23-х гектараў.

У калгасе «Перамога», Арлейскага сельсовета, да звяна з 7 чалавек прымацаваны 23 гектары ільну. Ці можа такое звяно дабіцца высокага ўраджаю? Зразумела, не. Яно нават не прыступіла да работы. У выніку допушчаных памылак у стварэнні звенняў у калгасе «Перамога», гатовы запас торфу ляжыць нікрапутым, пасеў праводзіўся вельмі марудна і па няўгноеных землях.

На фермах гэтага калгаса мае месца падзеж цялят, парасят і ягнят, таму што цялятніцы, даяркі, ды і сам загадчык фермы не ведаюць па сутнасці закона аб дадатковай аплаце і працуюць яны пастарому, ніякага вытворчага ўліку работы кожнай даяркі, свінаркі на ферме не вядзецца.

У калгасе «Чырвоная зорка», Полацкага раёна, створаны два звяны па гародніннных культурах, аднак яны не атрымалі планаў пасеву і ўраджайнасці гароднінных культур. Гэта наогул добры калгас, але ажыццяўленне закона аб дадатковай аплаце тут пушчана на самацёк, а Полацкі райзямаддзел і Полацкая МТС не дапамаглі старшыні калгаса тав. Адабаш распрацаваць чоткія вытворчыя заданні кожнаму звяну і арганізаваць улік працы па-новаму.

У Сіроцінскім раёне, Віцебскай вобласці, у многіх калгасах звенні існуюць толькі на паперы. 22 звяны да пачатку сяўбы ільну не ведалі сваіх участкаў, план ураджайнасці ільну ім не ўстаноўлен. У калгасе імені Варашылава, Лоўжанскага сельсовета, дзе на сортавыпрабавальным участку працуюць два аграномы, тт. Шыловіч і Корзун, звенні фармальна арганізаваны, звеннявыя назначаны, а па самой справе пасеў ільну правялі брыгадамі без якога-небудзь удзелу звенняў і звеннявых.

Да сораму памянёных аграномаў у гэтым калгасе звенні ні разу ніхто не збіраў, ім толкам не раз'яснілі пастановы аб дадатковай аплаце, не расказалі аб задачах, якія стаяць перад імі. А Сіроцінскі райком партыі не забяспечыў бальшавіцкага кіраўніцтва рэалізацыяй пастановы аб дадатковай аплаце працы ў калгасах раёна. Толькі 10 мая Сіроцінскі райком партыі разгледзеў гэтае пытанне.

У выніку гэтага ва многіх калгасах Сіроцінскага раёна працоўная дысцыпліна знаходзіцца на нізкім узроўні. Калгаснікі выходзяць на работу позна і вяртаюцца дамоў рана. Якасць пасеўных работ пакідае жадаць многа лепшага. У гэтым раёне многія калгасы ўпусцілі лепшыя тэрміны сяўбы і да гэтага часу яшчэ садзяць лён, бульбу, кармавыя і сілосныя культуры.

Партыйныя, савецкія арганізацыі і зямельныя органы павінны мабілізаваць калгаснікаў на правільнае ажыццяўленне рашэння партыі і ўрада аб дадатковай аплаце працы. Трэба памятаць, што гэта гістарычная пастанова павінна быць асновай усёй масава-палітычнай работы ў вёсцы. Да правядзення масава-палітычнай агітацыі неабходна прыцягнуць беспартыйны актыў, у першую чаргу сельскую інтэлігенцыю.

Трэба, каб калгаснікі атрымалі вычарпальныя адказы на ўсе пытанні, а для гэтага неабходна дакладна і рэгулярна інструктыраваць сельскіх агітатараў.

У калгаснікаў ёсць вельмі многа пытанняў па практычнаму ажыццяўленню новага парадку аплаты працы. Часта калгаснікі пытаюць, чаму у сістэму дадатковай аплаты працы не папалі такія катэгорыі работнікаў, як конюх, рахункавод, плотнік, каваль, вартаўнік і т. д. Трэба раз'ясніць усім гэтым таварышам, што ў рэзультаце лепшай работы ферм, брыгад, звенняў, у сувязі з пастановай ад 15 лютага 1941 года, у калгасах павысіцца ўраджайнасць сельскагаспадарчых культур і прадуктыўнасць жывёлагадоўлі, значыцца ўзрасце натуральная і грашовая аплата працадня. Ад рэалізацыі гэтага рашэння выйграюць усе працуючыя ў калгасах.

Некаторыя таварышы змешваюць два паняцці: гадавы мінімум працадзён, устаноўлены ў 1939 г. пастановай Соўнаркома СССР і ЦК ВКП(б) аб мерах аховы грамадскіх зямель калгасаў ад разбазарвання, з мінімумам рабочых дзён, устаноўленым пастановай аб дадатковай аплаце працы калгаснікаў. Пры невыкананні гадавога мінімума працадзён, устаноўленага ў 1939 годзе, агульны сход мае права выключыць калгасніка з арцелі як лодыра і туняядца. Мінімум-жа рабочых дзён, устаноўлены пастановай партыі і ўрада ад 15 лютага 1941 года, прадугледжвае, што для атрымання дадатковай аплаты калгаснікі павінны ўдзельнічаць у грамадскай вытворчасці ў перыяд з 15 сакавіка па 25-е лістапада. У выпадку невыканання гэтага мінімума калгаснік пазбаўляецца права на атрыманне дадатковай аплаты.

У пункце 9-м рашэння СНК СССР і ЦК ВКП(б) ад 15 лютага 1941 г. ясна ўказана, за кім захоўваецца права на атрыманне дадатковай аплаты працы за перавыкананне плана ўраджайнасці сельскагаспадарчых культур і прадуктыўнасці жывёлагадоўлі ў выпадку невыканання ўстаноўленай колькасці рабочых дзён.

Многія няправільна разумеюць сутнасць уліку рабочых дзён. Бываюць выпадкі, калі дастаткова калгасніку паказацца раніцой на рабоце, каб яму запісалі поўнасцю рабочы дзень. У другіх выпадках рабочы дзень запісваецца ў залежнасці ад выканання калгаснікамі норм выпрацоўкі. Зусім ясна, што рабочым днём трэба лічыць такі, які калгаснік добрасумленна прапрацуе на калгаснай вытворчасці. Калі асобныя калгаснікі парушаюць правілы ўнутранага распарадку калгаса, то пытанне аб гэтым павінна вырашацца ў адпаведнасці са статутам сельгасарцелі.

У агітацыйнай рабоце трэба шырока скарыстоўваць вопыт перадавых калгасаў, ферм, брыгад і звенняў, удзельнікаў Усесаюзнай сельскагаспадарчай выстаўкі. Трэба, каб усе калгаснікі ведалі новы парадак уліку працы і аванскіравання ў лік дадатковай аплаты. Аванскіраванне праводзіцца тады, калі калгас выканаў па данаму віду прадукцыі свае абавязацельствы перад дзяржавай.

Агітацыя на сяле павінна быць страснай, наступальнай, кваліфікаванай і глыбока ідэйнай. Трэба рашуча выкрываць лодыраў і туняядцаў, раскрадальнікаў калгаснага дабра і іншыя антыкалгасныя элементы. Трэба выхоўваць у калгаснікаў непрымірымыя адносіны да недахопаў у гаспадарцы. Усе сродкі масавай і нагляднай агітацыі павінны быць скарыстаны для папулярызацыі перадавікоў сацыялістычнага спаборніцтва, перавыконваючых нормы выпрацоўкі пры добрай якасці ўсіх сельскагаспадарчых работ.

Правільна ажыццявіць пастанову аб дадатковай аплаце працы калгаснікаў можна толькі пры ўзорнай пастаноўцы ўліку. Зараз трэба дабіцца, каб у тых калгасах, дзе планавыя заданні яшчэ не даведзены да брыгад, звенняў і асобных калгаснікаў-жывёлаводаў, гэта памылка была неадкладна выпраўлена. Ва ўсіх без выключэння калгасах маладняк і ўся жывёла, якая знаходзіцца на адкорме і нагуле, павінна ўзважвацца. Улік працадзён і рабочых дзён павінен праводзіцца ўсюды, у поўнай адпаведнасці з патрабаваннямі закона.

Трэба так арганізаваць улік, каб заўсёды можна было бачыць, колькі і па якой культуры выпрацавана працадзён кожным калгаснікам у звяне, колькі ім выпрацавана працадзён па культурах, замацаваных непасрэдна за брыгадай. і колькі прапрацавана рабочых дзён. Брыгадзіры абавязаны своечасова і дакладна складаць ведамасці працадзён і рабочых дзён. Гэты пярвічны дакумент з'яўляецца асновай правільнага ўліку працы. Ён адыграе выключную ролю пры размеркаванні ўраджаю і даходаў арцелі. Таму нельга абмяжоўвацца праведзенымі ў раёнах нарадамі з рахункаводамі, трэба на практыцы аказваць дапамогу калгасным брыгадзірам і часцей правяраць, як яны выконваюць свае абавязкі па ўліку працы калгаснікаў.

Старшыні калгасаў павінны добра вывучыць новы парадак уліку працадзён і прадукцыі, рэгулярна правяраць правільнасць запаўнення ведамасці ўліку працадзён і рабочых дзён у брыгадах і на фермах, работу рахункавода арцелі.

На аснове ўзмацнення масава-палітычнай работы па раз'ясненню пастановы Соўнаркома СССР і ЦК ВКП(б) аб дадатковай аплаце працы калгаснікаў партыйныя і савецкія арганізацыі ўсіх раёнаў павінны шырэй разгарнуць сацыялістычнае спаборніцтва сярод калгаснікаў і забяспечыць поўнае выкананне плана веснавой сяўбы. Сяўбу позніх культур і гародніны правесці на высокім аграмэхнічным узроўні.

Змагаючыся за сканчэнне сяўбы ў бліжэйшыя дні, трэба ўжо цяпер клапаціцца аб тым, каб своечасова правесці пад'ёмы папараў, догляд пасеваў, падрыхтоўку да ўборкі сена і хлябоў. Асаблівую ўвагу трэба ўдзяліць арганізацыі барацьбы са шкоднікамі сельскагаспадарчых культур і пустазеллем. Вядома, што халодная вясна садзейнічае развіццю пустазелля і, значыцца, у гэтым годзе на барацьбу з ім трэба накіраваць значныя сілы калгасаў.

Неабходна сістэматычна правяраць выкананне калгасамі вытворча-фінансавых планаў; гэта дапаможа своечасова ўскрываць і выпраўляць недахопы ў выкананні пастановы аб дадатковай аплаце працы. Трэба ўзмацніць у калгасах барацьбу за выкананне ўстаноўленых для іх планаў ураджайнасці сельскагаспадарчых культур і заданняў па прадуктыўнасці жывёлагадоўлі.

Справа чэсці ўсіх партыйных і савецкіх работнікаў, спецыялістаў і арганізатараў сельскай гаспадаркі — поўнасцю скарыстаць вялікую сілу новага закона ў інтарэсах росквіту грамадскага багацця ў калгасах і росту заможнасці калгасных мас.

С. Г Л А С А У

Загадчык сельскагаспадарчага аддзела ЦК КП(б) Беларусі.

Культурна-масавая работа пры хаце-чытальні

Працоўнае сялянства Падстарынскага сельсовета, Косаўскага раёна, праяўляе вялікую цікавасць да палітычных падзей. Яно жадае больш ведаць аб будаўніцтве фабрык, заводаў, тэатраў, школ у краіне саветаў, аб міжнародным становішчы.

Месцам, дзе калгаснікі і сяляне-аднаасобнікі могуць атрымаць адказы на іх пытанні, з'яўляецца хата-чытальня. Яна карыстаецца вялікай папулярнасцю ў сялян. Кожны вечар пасля дзённай работы ў полі сабіраецца тут не менш 50—60 чалавек. У хату-чытальню ахвотна ідзе не толькі моладзь, але і старыкі. З тымі наведвальнікамі, якія дрэнна разбіраюцца ў прачытаным з газет, працуюць агітатары Ступак Аляксандр, Васілевіч А. і настаўнік Апрышка.

Пры хаце-чытальні шырока разгорнута і мастацкая самадзейнасць. Створан драматычны гурток з камсамольцаў і несаюзнай моладзі. Гуртком кіруе калгаснік Васілевіч Грыгор. Ён добра наладзіў работу гуртка. За апошнія два месяцы ўдзельнікі драматычнага гуртка паставілі тры п'есы: «Вайна вайне», «Міхалка» і «Стапавы хрыбет». Зараз драмгурток рыхтуе да пастаноўкі п'есу К. Крапівы «Партызаны».

Калгаснікі вельмі задаволены пастаноўкамі гуртка і немала дапамагаюць яму ў рабоце.

Не меншым поспехам карыстаецца сярод насельніцтва і харавы гурток, якім кіруе камсамолец Нікалайчык Аляксандр. У выхадныя дні гурток выступае перад працоўнымі. Удзельнікі яго асабліва добра выконваюць савецкія песні: «Масква мая», «Тры танкісты», «На закате ходит парень...» і іншыя.

Надрэнна пастаўлена пры хаце-чытальні і абаронная работа. Асоавіяхімаўскай арганізацыяй створаны абаронныя гурткі. 70 чалавек здалі нормы на значкі ППХА і ГСА.

Часта ў хаце-чытальні праводзяцца лекцыі, даклады. Толькі за май зроблены два даклады па міжнароднаму становішчу.

Днямі пры хаце-чытальні арганізавана пярвічная МОПР-аўская арганізацыя, у якую ўступіла 119 чалавек. Сакратаром выбран загадчык хаты-чытальні камсамолец Круцель Іван.

І. Алексеёнак.

ЗРУХІ Ў ЭКАНОМІЦЫ АНГЛІЙСКІХ ДАМІНІЁНАЎ

Вайна выклікала значныя зрухі ў эканоміцы англійскіх дамініёнаў і калоній. Гэтыя зрухі знаходзяць сваё выражэнне ў выглядзе быстрага росту ваеннай індустрыі і ўзнікнення новых галін прамысловасці. Гэты працэс носіць няроўнамерны характар. Адначасова з развіццём ваеннай індустрыі прыходзяць у заняпад галіны прамысловасці, не звязаныя з вайной. Рэзка абвастраецца крызіс у сельскай гаспадарцы дамініёнаў і калоній.

Традыцыйная палітыка англійскай буржуазіі характэрна тым, што дамініёнам і калоніям адводзіцца роля аграрнага прыдатка прамысловай метраполіі. Але першая імперыялістычная вайна і асабліва цяперашняя імперыялістычная вайна змяняюць становішча. Англія імкнецца стварыць у імперыі глыбокі тыл вайны, ператварыць свае далёкія ўладанні, не даступныя для непрыяцеля, у ваенныя арсеналы.

Ужо ў пачатку вайны 1914—1918 гадоў у Аўстраліі паявіліся першыя сталеліцейныя заводы, а ў Канадзе — авіяцыйная прамысловасць і суднабудаўніцтва. У тыя годы колькасць прамысловых прадпрыемстваў у Паўднёва-Афрыканскім Саюзе ўзрасла амаль у тры разы, а ў Індыі зарадзіліся галіны прамысловасці, якіх у гэтай калоніі раней не было.

Другая імперыялістычная вайна выклікала больш паскораныя тэмпы развіцця ваеннай прамысловасці дамініёнаў і калоній. Англія сама патрабавала, каб дамініёны і рад калоній стварылі ў больш кароткія тэрміны разгалінаваную і магутную імперскую ваенна-прамысловую базу. На яе пастаянню ўрады дамініёнаў адпусцілі буйныя сумы на новае прамысловае будаўніцтва і падначалілі сістэме строгіх ліцэнзій экспарт самых разнастайных відаў стратэгічнай сыравіны.

«Новы курс» метраполіі ўпаўне адпавядаў тым чаканням, якія ўскладалі на вайну капіталістычныя кругі дамініёнаў і Індыі. «Мы ўступілі ў гэтую вайну, — заявіў канадскі лясны кароль Мак Мілан, — не па меркаваннях высокай маралі і не з прагі здарэнняў...». У гэтай прадзельнай па сваёй шчырасці заяве заключаецца ўся «кніга мудрасці» прамысловай буржуазіі брытанскіх уладанняў.

Да сваёй новай ролі брытанскіх арсеналаў дамініёны і Індыя падышлі ў дастатковай ступені падрыхтаванымі. Яны ўладалі і параўнаўча развітымі распрацоўкамі вугалю і жалеза і сталеліцейнай прамысловасцю.

Аўстралія мае багатыя сыравінныя рэсурсы — вугаль, медзь, свінец, цынк, рэдкія металы — і сталеліцейныя заводы, прадукцыйнасць якіх, паводле вестак «Таймс», дасягала к пачатку вайны 1200 тысяч тон у год. Вайна паслужыла штуршком да развіцця ў Аўстраліі новых вытворчасцей — шчолачных прадуктаў, сінтэтычнага амоніяка, азотнай кіслаты, — да здабычы гаручага з сланцаў, да расшырэння ўжо існуючых вытворчасцей (здабычы і плаўкі медзі, выпрацоўкі стальных вырабаў).

У мінулым годзе ў Аўстраліі былі пушчаны ў ход новыя авіяцыйныя і аўтамабільныя заводы і ўзнікла грунтуючаяся цалкам на мясцовых матэрыялах вытворчасць танкаў, процітанкавых гармат, прыбораў для зенітнай артылерыі. Паводле даных «Нью-Йорк Таймс», аўстралійскія авіяцыйныя заводы ўжо ў канцы лета мінулага года дасягнулі гадавой вытворчасці 600 самалётаў.

Аўстралійская прамысловасць выпускае вінтоўкі, кулямёты, артылерыйскія гарматы, мінамёты, міны, гранаты, глыбінныя бомбы, кулямётныя ленты, снарады для гармат, пражэктары, парашуты, цягачы для артылерыі, матацыклы. «Мы вырабляем амаль усё, аж да ваенных караблёў», — заяўляе кіраўнік ваеннай прамысловасці Аўстраліі Э. Люіс.

У Канадзе ў першы ж год вайны выплаўка чыгуну павялічылася на 40.000 тон у месяц, сталі — на 41.000 тон у месяц. Быстра разгарнулася вытворчасць алюмінія, якая павінна была к канцу мінулага года дасягнуць гадавой прадукцыйнасці 90.000 тон. Паднялася выплаўка медзі, свінца, цынка, нікеля. Значна ўзрос выпуск аўтамабіляў.

Урад Канады фінансіруе звыш 140 прамысловых будоўляў, у тым ліку будаўніцтва хімічных, авіяматорных і авіяцыйных заводаў і аднаго з самых буйных у свеце заводаў па вытворчасці снарадаў. Загружаны заказамі ўсе верфі. Паводле заявы канадскага марскога міністра Макданальда, праз год Канада будзе мець у сваім распараджэнні 400 суднаў — у два разы больш чым у сучасны момант.

Паўднёва-Афрыканскі Саюз сустрэў вайну з даволі развітай прамысловасцю — металургічнай, машынабудаўнічай, хімічнай. Далейшаму развіццю індустрыі садзейнічалі распрацоўкі багатых залежаў вугалю і марганца.

Падобна Аўстраліі і Канадзе, тут таксама пачалі паяўляцца новыя прадпрыемствы.

Паўднёва-афрыканскія фірмы не толькі наладжваюць вытворчасць ручных гранат, кулямётаў, лёгкай артылерыі, танкаў, але і павялічваюць прамысловасць прадметаў шырокага ўжытку.

Імкнецца не адстаць і Новая Зеландыя. У мінулым годзе тут пачаў працаваць невялікі зборачны авіязавод. Зараз там будуюцца заводы, разлічаныя на выпуск кулямётаў, мінамётаў, мінных тральшчыкаў.

Значныя зрухі адбыліся ў прамысловасці брытанскай калоніі — Індыі. Развітая вугальная і металургічная база дазволіла за кароткі тэрмін значна расшырыць вядомыя металургічныя прадпрыемствы Тата, прадпрыемствы Бенгальскай стальной карпарацыі, адкрыць новыя заводы для вытворчасці самалётаў, авіябомб, артылерыйскіх гармат, узрыўчатых рэчываў і розных відаў пяхотнага ўзбраення. У Індыі будуецца адзін з буйнейшых у свеце парахавых заводаў. Ваенныя заказы метраполіі выклікалі таксама рост джутавай і баваўняна-папяровай прамысловасці.

У ваенна-эканамічнай сістэме Брытанскай імперыі Індыі адведзена асобае месца, як базе снабжэння англійскіх уладанняў на Блізкім Усходзе. З Індыі ідзе ліставая сталь у Егіпет, вугаль — у Палесціну, лес — у Адэн. За выкананнем усіх гэтых паставак сочыць спецыяльна створанае ў Індыі Бюро эканамічных рэсурсаў.

Брытанскія ўладанні, якія знаходзяцца ў басейне Індыйскага акіяна, падначалены задачам абслугоўвання бліжнеўсходняй арміі. З гэтай мэтай у ліпені мінулага года ў Дэлі на канферэнцыі прадстаўнікоў Індыі, Бірмы, Малайі, Аўстраліі і Новай Зеландыі быў прыняты план мабілізацыі ўсіх вытворчых магчымасцей гэтых краін для стварэння ваенна-эканамічнай базы ўзброеных сіл Брытаніі на Блізкім Усходзе. Для Індыі ажыццяўленне гэтага плана азначала павелічэнне прадукцыі сталі да 1350 тыс. тон у год, арганізацыю вытворчасці алюмінія, пабудову авіяцыйнага завода ў Вангалоры, верфяў для ваенных і гандлёвых суднаў у Бамбеі, заводаў для вытворчасці вінтовак, кулямётаў, гранат і гармат і заводаў хімічнай прамысловасці, якой у Індыі да гэтага часу амаль не было.

Будаўніцтва ваенных прадпрыемстваў захваціла і Бірму. У канцы красавіка гэтага года ў Бірме быў спушчан на ваду першы ваенны карабль, прадназначаны для бірманскага флота.

Трэба адзначыць, аднак, што працэс індустрыялізацыі брытанскіх уладанняў сустракае на сваім шляху нямала перашкод.

У Канадзе амаль няма сваёй жалезнай руды. Пачатыя нядаўна распрацоўкі залежаў жалезнай руды ў Онтарыо не прынеслі яшчэ вялікіх рэзультатаў. Руда па-ранейшаму ўвозіцца ў Канаду з Ньюфаундленда. У зародкавым стане знаходзіцца ў Канадзе і нафтавая прамысловасць. Недастаткова развіта здабыча жалезнай руды ў Паўднёва-Афрыканскім Саюзе.

Пералічаючы затрудненні, з якімі прыйшлося сутыкнуцца Канадзе, нямецкі журнал «Віртшафтдзінст» піша аб устарэўшым парку машын большасці яе прадпрыемстваў, аб недахопе кваліфікаванай рабочай сілы.

Вайна спыніла імпарт англійскага капітала ў дамініёны. Між тым, фінансавая гаспадарка дамініёнаў адчувае надзвычайнае напружанне. Гэта адкрыла прастор перад амерыканскім капіталам, які энергічна расшырае свае пазіцыі ў Канадзе і заваёўвае новыя пазіцыі ў Аўстраліі і Новай Зеландыі. Амерыканскія капіталаўкладанні ў Канадзе, і да вайны пераўзыходзіўшыя капіталаўкладанні Англіі, быстра растуць. Кампаніі Форда, Джэнерал Маторс, Крайслера расшыраюць свае заводы ў Канадзе.

У Індыі ўжо без абмежавання выдаюцца ліцэнзіі і на імпарт з ЗША. За першы год вайны экспарт з ЗША ў Канаду павялічыўся з 52 млн. долараў да 63 млн. долараў у месяц, а ў Паўднёва-Афрыканскі Саюз — з 5,3 млн. да 9,9 млн. долараў.

Змяненні ў эканоміцы Брытанскай імперыі павялічылі залежнасць Англіі ад дамініёнаў і калоній. З другога боку, спыненне вывазу англійскага капітала і значнае скарачэнне экспарта прамысловых тавараў у Англіі прывяло да аслаблення тых ніцей эканамічных сувязей, якія прыцягвалі да Англіі яе акіянскія ўладанні. У гэтых уладаннях расце база для эканамічнага развіцця, ужо незалежнага ад Англіі.

Многа год назад, ажыццяўляючы ў Індыі чыгуначнае будаўніцтва, Англія імкнулася выключна к таму, каб забяспечыць свае ўласныя эканамічныя інтарэсы, але роля сеткі чыгунак у Індыі выйшла за межы служэння інтарэсам Ланкашыра.

У артыкуле «Будучыя рэзультаты брытанскага панавання ў Індыі» Карл Маркс пісаў: «...Англійская прамысловая буржуазія ў сваім імкненні пакрыць Індыю чыгункамі кіруецца выключнай мэтай удзешавіць дастаўку бавоўны і іншых сырых матэрыялаў, неабходных для яе фабрык. Але паколькі вы ўвялі машыну ў якасці сродку перасоўвання ў краіны, якая ўладае жалезам і вугалем, вы не можаце перашкодзіць таму, каб гэта краіна сама стала вырабляць гэту машыну» (К. Маркс і Ф. Энгельс. Творы. т. IX, стар. 365).

Пад даўленнем вайны Англія шырока адкрыла цяпер шлюзы прамысловага развіцця сваіх уладанняў. Але гэта развіццё няроўнамерна, яно носіць аднабокі характар, бо падначалена толькі інтарэсам вайны.

Развіццё прамысловасці дамініёнаў і калоній цягне за сабой павелічэнне колькасці пралетарыята. Яшчэ летам мінулага года на ваенных заводах Аўстраліі было занята да 20.000 рабочых, у гэтым годзе павінна быць занята не менш 150.000. Такім чынам, рост ваеннай прамысловасці дамініёнаў і калоній выклікае рост пралетарыята, што акажа немалы ўплыў на далейшае развіццё класавай барацьбы.

Гэта ўносіць новыя і вельмі істотныя рысы ў цяперашняе аблічча брытанскіх уладанняў.

В. КРАМЕР.

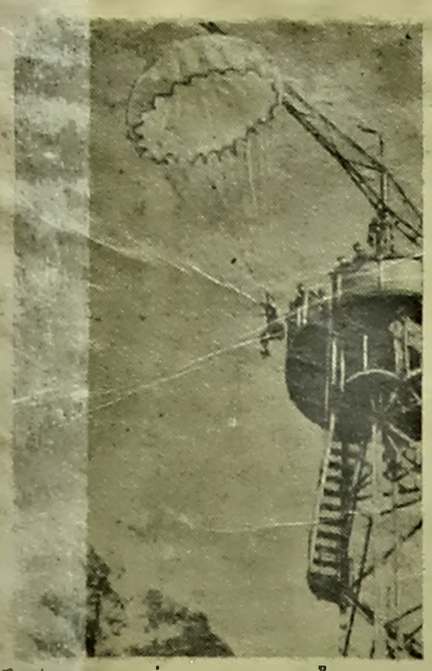

Велізарную цікавасць праяўляе моладзь Беластока да вывучэння парашутнай справы.

На здымку: прыжкі з парашутнай вышкі Асоавіяхіма ў гарадскім парку культуры і адпачынку.

НОВАЯ РАЁННАЯ ГАЗЕТА

1 чэрвеня выйшаў першы нумар новай раённай газеты «Сяляпская газета» — органа Сямяціцкага райкома партыі і раённага Совета дэпутатаў працоўных.

У аддзеле «Партыйнае жыццё» газета змясціла разгорнуты артыкул аб раённым партыйным сходзе. У газеце выступаюць з артыкуламі — старшы агранам тав. Паляўчэнка аб ходзе сельскагаспадарчых работ у калгасах раёна, дырэктар цвікава-калодачнай фабрыкі тав. Вітвіцкі аб рэалізацыі рашэнняў XVIII партыйнай канферэнцыі і інш.

Газета надрукавана ў нова-абсталяванай Сямяціцкай раённай друкарні.

НЕ ПРАЦУЕ ХАТА-ЧЫТАЛЬНЯ

У хаце-чытальні вёскі Машчопа, Машчонскага сельсовета, Сямяціцкага раёна, не праводзіцца ніякай работы. Загадчык хаты - чытальні тав. Кавальчук О. Г. рэдка калі яе адчыняе. Ніколі ў хаце-чытальні не бывае дакладаў, не праводзіцца громкіх чытак газет. Навят на красавік і май не былі выпісаны газеты. Не працуюць абаронныя і мастацкія гурткі. На ўсе гэтыя факты не зварачвае ніякай увагі старшыня сельсовета тав. Лубко.

А. Г. Жураў.

Па слядах нашых выступленняў

«АБ КУЛЬТУРЫ У ДОМЕ СОЦКУЛЬТУРЫ»

Пад такім загалоўкам у нашай газеце за 23 красавіка быў змешчан артыкул, у якім аўтар указаў на рад недахопаў у Косаўскім Доме соцкультуры.

У Доме соцкультуры адсутнічала элементарная культура. Нярэдка ў час канцэртаў раздаваліся стукі ў дзверы. У клуб праходзіла многа безбілетнікаў, а людзі з білетамі заставаліся за дзвярыма. Пачатак вечароў назначаўся на 7 гадзін, а пачыналіся яны толькі ў 9 гадзін.

Дрэнны выгляд мела сцэна. Сцены не былі брудныя, адсырэўшыя. Таксама выглядалі і пакоі, дзе праводзяцца рэпетыцыі, працуюць гурткі.

На гэты артыкул аддзел прапаганды і агітацыі Косаўскага РК КП(б)Б паведамляе нам, што факты поўнасцю пацвердзіліся. Горсовет адпусціў сродкі для рамонту клуба. Камісія клуба склала план работы Дома соцкультуры.

З боку аддзела прапаганды і агітацыі аказваецца штодзённая дапамога ў рабоце Дома соцкультуры.

Чаму зрываецца план тавараабароту?

Здаецца, якія могуць быць спрэчкі паміж гандлюючымі арганізацыямі і кіраўнікамі мясцовай прамысловасці па такому зусім яснаму пытанню: хто вінават у зрыве выканання плана тавараабароту. Зразумела, гандлюючыя арганізацыі. Адпак, іншых поглядаў наконт гэтага трымаюцца кіраўнікі гандлюючых арганізацый. Такі іменна вывад можна зрабіць з іх выступленняў на нарадзе пры абкоме партыі па пытанню выканання плана тавараабароту.

І сапраўды, хто вінават у тым, што план тавараабароту за другі квартал па вобласці выкапан усяго на 56,1 процанта?

Старшыня міжрайгандлю тав. Штаркер, напрыклад, кажа, што ён зусім не вінават у тым, што план тавараабароту другога кварталу па міжрайгандлю выканан на 58,5 процанта. Прычым тут міжрайгандаль? Вінаваты ў гэтым пастаўшчыкі. Вінават тэкстыльзбыт, які адгрузіў толькі 30 процантаў хлапчаткі, вінават горпромкамбінат, хлебакамбінат і дзесяткі другіх мясцовых пастаўшчыкоў прадукцыі, арганізаваўшых гандаль сваёй прадукцыі паміма міжрайгандлю.

Можа намеснік старшыні аблспажыўсаюза тав. Малы самакрытычна прызнаўся ў тым, што яшчэ дрэнна працуе спажыўсаюз, што віна кіраўнікоў у тым, што план тавараабароту не выконваецца? Дзе там! Пры чым тут аблспажыўсаюз, што нейдзе там у Бярозе, у Антопалі, або Высокім залежваюцца без збыту тавары; што кіраўнікі райспажыўсаюза не хочаць браць некаторых няходкіх тавараў? У раёны, напрыклад, завезена лішніх гузікаў дарагіх сартоў на суму, перавышаючую мільён рублёў, якія ляжаць без збыту, а гузіка да бялізны нідзе не знойдзеш. Але пры чым тут аблспажыўсаюз?! Хіба ён павінен улічваць попыт! Лягчэй падбіць агульныя лічбы, раздзяліць, давесці да кожнага райспажыўсаюза план і патрабаваць яго выканання.

— Нас, — гаворыць т. Малы. — лесдрэўхімсаюз не забяспечвае сяннікамі. На чэрвень месяц нам неабходна не менш 250 сяннікоў.

А чаму, цікава, заяўка лесдрэўхімсаюзу аблспажыўсаюзам на чэрвень і на ўвесь трэці квартал дана ўсяго на 300 сяннікоў? Гэтага ён не ведае і сам.

— У нас адчуваецца вялікі недахоп у калёснай мазі, — скардзіцца т. Малы. Тут-жа выступаючы работнік лесдрэўхімсаюза тав. Гутман запэўніс ў беспадстаўнасці гэтай заявы.—У Брэсце,—гаворыць ён, — вагоны каламазі стаяць без руху, а ў некаторых раёнах адчуваецца ў ёй крайняя патрэба. І аблспажыўсаюз не клапоціцца аб тым, каб забяспечыць спажыўцоў усім неабходным прадметам шырокага спажывання.

Аблспажыўсаюз, горпромгандаль не заключаюць дагавораў і не выбіраюць тавараў,— гаворыць далей т. Гутман. — У арцелях нашай сістэмы ляжыць на тысячы рублёў рознай мэблі, а гандлюючыя арганізацыі завозяць мэблю з другіх абласцей.

Праўда, мясцовая прамысловасць працуе яшчэ не так, як трэба. Выступаючыя таварышы справядліва крытыкавалі яе кіраўнікоў за ніякую якасць прадукцыі, за вузасць асартыменту і г. д. Як не жаль, а нашы арцелі падчас выпускаюць яшчэ пінжакі, у якіх гузікі да пецель прышыты. Вельмі павольна асвойваюцца і новыя асартыменты. Арцелі лесдрэўхімсаюза ніяк не могуць асвоіць вырабу такіх прадметаў шырокага спажывання, як лапаткі, граблі, на якія адчуваецца вялікі попыт. Справядліва крытыкавалі выступаючыя і дырэктара хлебакамбіната за дрэнную якасць хлеба, за малы асартымент хлеба-булачных вырабаў.

І ўсё-ж куды горш працуюць яшчэ гандлюючыя арганізацыі. Вельмі павольна перабудоўвае сваю работу сець гандлюючых устаноў. Ніззавыя работнікі гандлю не навучыліся яшчэ працаваць па-новаму, па-совецкі, поўнасцю задавальняць растучыя патрабаванні спажыўца.

У гандлюючых арганізацый ёсць усе магчымасці выканаць стаячыя перад імі задачы. Паваротлівей трэба толькі гандляваць. Улічваць попыт і, зыходзячы з яго, планіраваць тавары. А гэтага яшчэ няма. У вясковых крамах можна знайсці балалайкі коштам у 110 рублёў, якіх ніхто не бярэ, а солі і газы іншы раз не бывае па два—тры тыдні. Аблспажыўсаюз не ўлічвае запатрабаванняў вёскі, і не дзіва, што асобныя тавары залежваюцца.

Гандлюючыя арганізацыі і ў асаблівасці горхарчгандаль дрэнна падрыхтаваліся да летняга сезону работы. Яны не вывозяць тавараў з сваіх крам на рынкі, бліжэй да спажыўца.

Аб усіх гэтых недахопах у рабоце гандлюючых арганізацый гаварылі ў сваіх выступленнях т. т. Салавей, Бабаджан, Каган і другія. Рад каштоўных указанняў для кіраўнікоў гандлюючых арганізацый зрабіла ў сваім выступленні сакратар абкома КП(б)Б тав. Новікава. Асаблівую ўвагу яна звярнула на культуру гандлю.

Нарада паказала, што ў рабоце гандлюючых арганізацый вобласці няма цеснага кантакту, узгадпёнасці. Працуюць яны ізаліравана, замкнуўшыся ў шалупайку сваёй сістэмы. Нярэдкі выпадкі, калі тая або іншая гандлюючая арганізацыя тавар мае ў залішку і вывозіць з вобласці, а другая той-жа тавар завозіць. Пара зразумець, што ўбыткі ад гэтай неўзгадпёнасці церпіць перш за ўсё дзяржава.

Не ў ладах гандлюючыя арганізацыі і з прадпрыемствамі мясцовай прамысловасці. Чарніла ў Брэст завозяць з Пінска, у той час, як мясцовыя арцелі вырабляюць яго ў дастатковай колькасці. Бо там, бачыце, прадаюць запакованым яго ў скрынкі, а тут не. Як быццам праблема ўпакоўкі настолькі складаная, што яе нельга вырашыць на месцы, у Брэсце.

Г. Будай.

У ДЗЕНЬ АДПАЧЫНКУ

Закончыўся дзень упартай вучобы ў Н-скім падраздзяленні. У распарадку дня—уборка памяшкання. Байцы хутка і акуратна выціраюць падлогу, прыводзяць у парадак ложкі, вокны, наводзяць узорную чыстату. Пасля сканчэння ўборкі кожны баец падшывае каратнічок, брыецца, робіць дробны рамонт свайго абмундзіравання.

Намеснік камандзіра па палітычнай часці тав. Ганілаў сабраў у ленінскім пакоі байцоў па кансультацыю. Ен расказаў аб чарговых занятках, параіў, што неабходна прачытаць з кніг, газет і журналаў, каб добра падрыхтавацца да заняткаў.

Пачаўся дзень адпачынку. Частка байцоў праводзіла час на спартыўнай пляцоўцы, частка пайшла на вечар мастацкай самадзейнасці, на прагляд кінокарціны «На путях». Многія ў гэты дзень праслухалі цікавую лекцыю: «Балканскі вузел супярэчнасцей».

С. Пагрэбняк.

НА ЗДЫМКУ: Праект будуемага ў Маскве памяшкання Акадэміі Навук. Аўтар—акадэмік архітэктуры А. Шчусеў. Фота ТАСС

Паўтараюць мінулагоднія памылкі

У мінулым годзе цагельны завод «Чырвоны кастрычнік», Кобрынскага раёна, недадаў краіне многа тысяч штук цаглін. Асноўнай прычынай недавыканання плана з'явілася адсутнасць дастатковай колькасці рабочых.

10 мая завод прыступіў да масавай выпрацоўкі сырцу. Усе рабочыя працуюць дружна, старанна. Кожная брыгада штодзённа перавыконвае свае нормы. Замест 3.400 цаглін, выпрацоўваюць па 4 — 5 тысяч. Фармаўшчыкі тт. Гурскі Балеслаў, Халупка Владзіслаў і Клімук Пётр пры норме 1.700 цаглін выпрацоўваюць за змену па 2.500. І ўсё-ж, не гледзячы на гэта, графік работ зрываецца.

Па графіку заводу трэба штодзённа выпускаць 17.420 штук сырцу, выпускае-ж ён толькі 10—14 тысяч. Атрымоўваецца гэта таму, што завод працуе не на поўную магутнасць, выкарыстоўвае не ўсе механізмы. Завод мае 4 глінамяшалкі, працуе-ж толькі 3. Чацвёртая з-за адсутнасці рабочай сілы прастайвае.

Дырэктар завода т. Стаўскі адчувае сябе бездапаможным, а райпромкамбінат і выканком райсовета не аказваюць яму належнай дапамогі ў рабоце.

На набор рабочай сілы кіраўніцтву завода неабходна звярнуць асаблівую ўвагу. Калі ў бліжэйшы час не вырашыць гэтага пытання, завод можа апынуцца ў глыбокім прарыве, не выкапае свайго плана. Зараз завод працуе на гатовай гліне, загатоўленай яшчэ з восені. Яе хопіць толькі на мільён цаглін. Яму-ж трэба выпусціць 2.100 тысяч сырцу. Новы кар'ер з-за адсутнасці рабочай сілы не падрыхтоўваецца і, калі яго не падрыхтаваць цяпер, завод застанецца без гліны.

Не распачаў яшчэ завод абпалу—сырцу, робіць толькі першую загрузку гофманскай печы, хаця ён меў усе магчымасці распачаць абпал раней — печ адрамантавана, ёсць 100 тысяч мінулагодняга сырцу.

Паліва таксама не нарыхтавана і не вывезена поўнасцю. Завод атрымаў нарад на 2 тысячы кубаметраў дроў. Патрэбна-ж яму для выканання плана 3 тысячы кубаметраў. Нарыхтаваў ён толькі 1.800 кубаметраў, а вывез 700. Праўда, завод прывёз, акрамя дроў, 300 кубаметраў абрэзкаў з лесапільнага завода, а таксама для апалу будзе выкарыстоўваць апілкі, але поўнасцю пакрыць імі недахоп дроў не зможа.

Н. Балобін.

КААПЕРАТЫЎНЫЯ ПРЫГОДЫ

У цэнтры гарадскога пасёлка на Комсамольскай плошчы «Сталовая Бярозаўскага гарпо №...» але нумару гэтая сталовая не мае, бо яна ў горадзе толькі адна. Сталовая яшчэ зачынена, а чарга ўжо на два кварталы. «Чаму сталовая закрыта?», — пытаем мы. «А яна адчыняецца ў 4 гадзіны». «Дык чаму за гадзіну гэтакая чарга?». «Бо пазней прыдзеш, нічога ў сталовай не знойдзеш». Займаем чаргу і мы. Ёсці хочацца і таму гадзіна здаецца годам... У 4 гадзіны сталовая адчынілася, спажыўцы павалілі валам.

Нядрэннае памяшканне, афарбаванае масляпай фарбай, ператворана ў нешта накшталт свінушніка. Копаці на столі і сценах столькі, што прыходзіцца непакоіцца, каб кавалкі яе не папалі ў талерку.

На стале засаленае меню. Углядаемся— дата на ім пераправлена ўжо некалькі разоў. «Дзе-ж меню на сёння»?, — звяртаемся да афіцыянткі ў брудным фартуху. «А вось перад вамі», — гэта ў нас стандартнае меню на квартал», —ляніва адказвае яна, паказваючы на засаленую паперку.

З боем прасоўваемся да буфета. Засаленыя падносы, талеркі, па падлозе слізгаешся ад бруду. Акрамя папярос і некалькіх бутэлек сітра, тут нічога няма. А людзі кажуць, што старык — повар — вялікі майстар пекці піражкі, піражныя, торты, пончыкі. Але наводта адміністрацыі лішнія турботы: шукай яйкі, масла, ды і буфетчыцы цяжка працаваць, калі многа чаго ёсць у буфеце.

Пайшлі мы з сталовай не солана хлябаўшы. Нават ужо і ёсці не хочацца ад гэтага бруду, беспарадкаў і аднаго выгляду стандартнага меню.

Старажылы кажуць, што ў горадзе ёсць таксама і чайная, размешчаная ў добрым памяшканні, але ісці туды не параілі, бо адчынена яна бывае толькі ў святочныя дні.

...Пайшлі па гораду і ў цэнтры наткнуліся на будынак «Праўленне Бярозаўскага райспажыўсаюза», а побач — «Бакалейная крама Бярозаўскага гарпо». Ну, тут у цэнтры, побач з праўленнем, мабыць, паказальны магазін — і мы рашаем зайсці. Першае ўражанне нават цяжка апісаць. Ганак паламаны, прылавак у краме ледзь трымаецца. Прадавец у халаце, даўно згубіўшым свой натуральны колер, злосна крычыць на наведвальнікаў, каб не прыхіляліся да прылаўка, бо магчымы чалавечыя афяры. Бруду і пылу тут столькі, што цяжка паверыць, што гэта крама ўбіралася нават на новы год. На паліцах скруткі паперы, саломы і пустыя паламаныя скрынкі. Навокал за прылаўкамі горы пустых скрынак.

Пара, даўно пара Бярозаўскаму райсаюзу навесці парадак у рабоце сталовых і крам г. Бярозы.

М.

Не выконваюць узятых абавязацельстваў

Прымаючы выклік на соцыялістычнае спаборніцтва калектыва рабочых і служачых торфзавода Чарнаўчыцы, рабочыя торфзавода Тэльмы ўзялі на сябе абавязацельства павялічыць выпуск і палепшыць якасць прадукцыі. Прайшло ўжо поўмесяца з таго часу, а станоўчых вынікаў у рабоце не відаць.

Выкананне майскага плана здабычы торфу заводам сарвана. На 25 мая здабыта торфу крыху больш паловы той колькасці, якая прадугледжана месячным планам.

Такое становішча тлумачыцца перш за ўсё дрэннай арганізацыяй працы і адсутнасцю дысцыпліны ў асобных брыгадах. З 14 рэзчыкаў брыгады дзесятніка Кавальчука толькі Пясецкі і Крыгер перавыконваюць нормы і даюць добрай якасці торф. Астатнія дзённых норм не выконваюць. Асабліва не можа пахваліцца якасцю сваёй работы рэзчык гэтай брыгады Сакута, які рэжа торф не на поўны разак і па сутнасці псуе яго.

Лепш ідзе работа ў брыгадзе дзесятніка Качэргіна. Тут сур'ёзна ўзяліся за выкананне абавязацельстваў па соцспаборніцтву. Большасць рэзчыкаў яго брыгады штодзённа перавыконвае нормы выпрацоўкі. Сярод іх трэба адзначыць Кавалевіча, Ількоўскага, Разбіцкага. На гэтых людзях трэба раўняцца, папулярызаваць іх вопыт работы для таго, каб выканаць узятыя заводам абавязацельствы ў соцспаборніцтве з заводам Чарнаўчыцы.

І. Каранькоў.

ПАПРАЎКА.

У другім абзацы карэспандэнцыі «Комсамольцы пабудавалі вадаём», надрукаванай у № 124 «Зары» за 29 мая, дапушчана памылка.

Пяты радок 2-га абзаца першай калонкі трэба чытаць:

... плошчай у 2,6 гектара гатоў. І далей, як у тэксце.

Адказны рэдактар Г. Т. МІНЧУКОЎ.

ДА ВЕДАМА ПРАЎЛЕННЯЎ КАЛГАСАЎ

У КАЛГАСАХ БРЭСЦКАЙ ВОБЛАСЦІ З 1-га СТУДЗЕНЯ 1941 ГОДА ЎВЕДЗЕНА АБАВЯЗКОВАЕ

СТРАХАВАННЕ

пасеваў сельскагаспадарчых культур, пітомнікаў, ураджаю садоў, ягаднікаў, вінаграднікаў і хмелю

на выпадак градабіцця, ліўняў, бур, пажара на кораню, вымачак, вымярзання, выпрэвання, замаразкаў і паводкаў.

На страхаванню табаку, махоркі, кок-сагыза, канапель, валерыяны, мяты, кміна, шалфея, далмацкай рамашкі, змеягалоўніка і хмелю ўстаноўлена апрача таго

адказнасць дзяржаўнага страхавання за страты, адбыўшыяся ў выніку засухі

Праўленні калгасаў!

У выпадку пашкоджання або гібелі сельскагаспадарчых культур, у выніку ўказаных вышэй стыхійных няшчасцяў паведаміце раённым страхавым інспекцыям з мэтай агляду пасеваў страхавымі інспектарамі і састаўлення актаў па стратах.

УПРАЎЛЕННЕ БРЭСЦКАГА АБЛДЗЯРЖСТРАХА

ПРАДАЕЦЦА

ЭЛЕКТРАМАТОР

пераменнага току, 380 вольт, магутнасць 5 конскіх сіл.

Звяртацца можна па адрасу: г. Брэст, Куйбышэва 17, кв. 3.

Хлебазаводу № 2 (Граеўка)

ПАТРАБУЮЦЦА

рабочыя наступных спецыяльнасцей:

майстры, катальшчыкі, цеставоды і другія рабочыя.

З прапановамі звяртацца па адрасу: **Брэст, Куйбышэва 66, хлебакамбінат.** Аддзел кадраў.

У БЛІЖЭЙШЫЯ ДНІ

ГЛЯДЗІЦЕ на экранах кінотэатраў г. Брэста і вобласці

НОВЫ МАСТАЦКІ ФІЛЬМ

Аўтары сцэнарыя А. Філімонаў, В. Дэйстлер.
Рэжысёры: засл. дзеяч мастацтваў О. Прэабражэнская, І. Праваў,
Аператар — А. Саладкоў.
Мастак — В. Іваноў.
Кампазітар — А. Варламаў.

У ГАЛОЎНЫХ РОЛЯХ:
нар. арт. РСФСР ордананосец В. Гардзін,
засл. арт. РСФСР орданаосец А. Чабан,
артысты: І. Пераверзаў, А. Казанская, Л. Занкоўская, Р. Плят, М. Дзяржавін.

Пінскае аддзяленне „ГАЛОЎКІНОПРАКАТ“

ГОРТЭАТР — **3—4 ЧЭРВЕНЯ**

Гастролі тэатра музыкальнай камедыі БССР

СІЛЬВА

Музыкальная камедыя ў 3-х дзеях, тэкст Міхайлава і Тамачэва.

Пастаноўка Геніна. Рэжысёр заслужаны артыст БССР Астахоў.
Дырыжор Постнікаў. Балетмайстар Кузнецоў.

Пачатак у 9 гадзін вечара.

Каса адкрыта з 12 да 3 гадз. дня і з 5 да 9 гадз. 30 мінут вечара.

СЁННЯ Ў КІНОТЭАТРАХ

Кінотэатр 1 МАЯ	Кінотэатр „КІМ“
ФРАНТАВЫЯ ПАДРУГІ	ТАЯМНІЧЫ ВОСТРАЎ
Пачатак сеансаў 5, 7, 9, 11.	Пачатак сеансаў 5, 7, 9, 11.

Брэсцкі гартоп даводзіць да ведама ўсіх грамадзян горада Брэста аб тым, што з 20 мая 1941 года

праводзіцца выдача паліўных талонаў на 1941-1942 г.

Парадак выдачы паліўных талонаў наступны:

1. Грамадзяне, якія пражываюць у камунальных кватэрах, атрымліваюць талоны ў сваім домаўпраўленні.
2. Грамадзяне, якія пражываюць у прыватных дамах, атрымліваюць талоны ў гартопе (Совецкая 49, уваход са двара).

Тэрмін выдачы талонаў да 20 чэрвеня 1941 года.

ДЫРЭКЦЫЯ ГАРТОПА.

Тыраж 18000.
Адрас рэдакцыі: Брэст, вугал Совецкай і Пушкінскай № 16/25 (2-гі паверх). Тэлефоны: адказнага рэдактара — 1-17, нам. адказнага рэдактара — 7-56, адказнага сакратара і аддзела пісем № 616, аддзелы: эканамічны, партыйны і прапаганды — 1-23 і начная рэдакцыя — 7-11. Друкарня ім. Варашылава. УД—1079